

SPIS TREŚCI:

1.	WPROWADZENIE	4
1.1.	PRZEDMIOT, CEL, ZAKRES MERYTORYCZNY PROGNOZY	4
1.2.	PODSTAWY OPRACOWANIA ORAZ WYKORZYSTANE MATERIAŁY.....	4
2.	INFORMACJA O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	8
2.1.	OBSZAR OPRACOWANIA I JEGO AKTUALNE ZAGOSPODAROWANIE.....	8
2.2.	CHARAKTERYSTYKA ZAMIERZEŃ PLANISTYCZNYCH.....	12
2.3.	POWIĄZANIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU Z INNYMI DOKUMENTAMI	20
3.	INFORMACJA O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY .	20
4.	PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ JEJ PRZEPROWADZANIA	21
5.	OKREŚLENIE, ANALIZA I OCENA ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO PLANU	21
5.1.	STAN ZASOBÓW ŚRODOWISKA	21
5.1.1.	REGIONALIZACJA FIZYCZNOGEOGRAFICZNA	22
5.1.2.	UKSZTAŁTOWANIE POWIERZCHNI TERENU	22
5.1.3.	BUDOWA GEOLOGICZNA	23
5.1.4.	ZŁOŻA KOPALIN I EKSPLOATACJA GÓRNICZA	23
5.1.5.	WARUNKI HYDROGEOLOGICZNE	23
5.1.6.	GŁÓWNE ZBIORNIKI WÓD PODZIEMNYCH	24
5.1.7.	JEDNOLITE CZĘŚCI WÓD PODZIEMNYCH (JCWPd)	24
5.1.8.	HYDROGRAFIA	25
5.1.9.	GLEBY.....	25
5.1.10.	KLIMAT I WARUNKI AEROSANITARNE	26
5.1.11.	WARUNKI FLORYSTYCZNO-FAUNISTYCZNE.....	27
5.1.12.	ROŚLINNOŚĆ POTENCJALNA	27
5.1.13.	ROŚLINNOŚĆ RZECZYWISTA I FLORA	27
5.1.14.	ZABYTKI	30
5.2.	ISTNIEJĄCE ZAGROŻENIA ŚRODOWISKA, A JEGO ODPORNOŚĆ NA DEGRADACJĘ I ZDOLNOŚĆ DO SAMOREGENERACJI.....	31
5.3.	POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO PLANU	35
6.	PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY	36
6.1.	FORMY OCHRONY PRAWNEJ.....	36
6.1.1.	LASY OCHRONNE	36
6.1.2.	ZASOBY WODNE	36
6.1.3.	USTALENIA WYNIKAJĄCE Z WARUNKÓW KORZYSTANIA Z WÓD REGIONU WODNEGO	37
6.1.4.	ZŁOŻA KOPALIN	37
6.1.5.	FLORA I FAUNA	37
6.1.6.	WALORY KRAJOBRAZOWE I ZABYTKI.....	39
6.1.7.	KLIMAT AKUSTYCZNY	40
6.1.8.	GRUNTY ROLNE I LEŚNE.....	42
6.1.9.	OBSZARY CENNE PRZYRODNICZO A NIE OBJĘTE OCHRONĄ.....	42
7.	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE	

	PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE	PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU	
			43
8.	USTALENIA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W ODNIESIENIU DO STRATEGICZNEGO PLANU ADAPTACJI DLA SEKTORÓW I OBSZARÓW WRAŻLIWYCH NA ZMIANY KLIMATU DO ROKU 2020 Z PERSPEKTYWĄ DO ROKU 2030		46
9.	PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIE, W TYM BEZPOŚREDNIE, WTÓRNE I SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE NA PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO		48
9.1	ODDZIAŁYWANIA ROZWIĄZAŃ PLANU NA ŚRODOWISKO: BEZPOŚREDNIE I POŚREDNIE, ŚREDNIO- I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE, WTÓRNE I SKUMULOWANE		49
10.	STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM		50
11.	TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO		51
12.	OBSZARY PROBLEMOWE		51
13.	ROZWIĄZANIA MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU		52
14.	PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W MIEJSCOWYM PLANIE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO		53
15.	STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM		55

SPIS TABEL:

Tab. 1. JCWPd na opracowywanym terenie	24
Tab. 2. Dopuszczalne poziomy hałas w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne wyrażone wskaźnikami LDWN i LN, które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem	41
Tab. 3. Charakterystyka typów oddziaływań	50

SPIS RYSUNKÓW:

Rys. 1. Poglądowa mapa lokalizacji terenu objętego opracowaniem	8
--	---

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW MAPOWYCH:

Załącznik 1 Mapa prognozy oddziaływania na środowisko w skali 1:2000	
---	--

1. Wprowadzenie

1.1. Przedmiot, cel, zakres merytoryczny prognozy

Prognoza oddziaływania na środowisko została opracowana w celu określenia wpływu na środowisko planowanego sposobu zagospodarowania terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w Czeladzi, na obszarze jednostki strukturalnej Piaski (Stare Piaski i północna części Nowych Piasków).

Wymagania dotyczące zakresu merytorycznego prognozy zostały określone w art. 51 ust. 2 *Ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jednolity Dz. U. 2017, poz. 1405, 1566, 1999).

Do sporządzenia prognozy zastosowano metodę analizy systemowej, opierającą się na tworzeniu modeli i stosowaniu hipotez jako podstawy rozważań.

1.2. Podstawy opracowania oraz wykorzystane materiały

Niniejszą prognozę sporządzono na zlecenie Urzędu Miasta Czeladź z siedzibą przy ul. Katowickiej 45 w Czeladzi.

Przy wykonaniu prognozy oparto się o następujące akty prawne:

- [1.2.1] Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. 2018, poz. 2081).
- [1.2.2] Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r. (tekst jednolity Dz. U. 2018, poz. 799).
- [1.2.3] Ustawa o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (tekst jednolity Dz. U. 2018, poz. 1614).
- [1.2.4] Ustawa o lasach z dnia 28 września 1991 r. (tekst jednolity Dz. U. 2018, poz. 2129).
- [1.2.5] Ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych z dnia 3 lutego 1995 r. (tekst jednolity Dz. U. 2017, poz. 1161).
- [1.2.6] Ustawa Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r. (tekst jednolity Dz. U. 2017, poz. 1121).
- [1.2.7] Prawo geologiczne i górnicze z dnia 9 czerwca 2011 r. (tekst jednolity: Dz. U. 2017, poz. 2126).
- [1.2.8] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity Dz. U. 2014, poz. 112).
- [1.2.9] Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. 2003 Nr 192, poz. 1883).
- [1.2.10] Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. 2012, poz. 463).

- [1.2.11] Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jednolity Dz. U. 2016, poz.71).
- [1.2.12] Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r (tekst jednolity Dz. U. 2017, poz. 2187, z późniejszymi zmianami).
- [1.2.13] Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. 2016, poz.1911).
- [1.2.14] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 09 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. 2014 Nr 0, poz. 1409).
- [1.2.15] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 09 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. 2014 Nr 0, poz. 1408).
- [1.2.16] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. 2016 poz. 2183).

Powyższe akty prawne dały podstawę do wydania szeregu rozporządzeń oraz podejmowania na ich podstawie uchwał w sprawie tworzenia określonego typu obszarów i obiektów. Stanowią one również podstawę do konstrukcji planów zagospodarowania przestrzennego studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy wykorzystano także następujące materiały:

- [1.2.17] Opracowanie ekofizjograficzne dla potrzeb sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czeladź dla terenu pomiędzy ul. Wiejską, ul. Nowopogońską, nasypem kolejowym, granicą administracyjną z miastem Sosnowiec, drogą KDG oznaczoną w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Czeladź. Wyk.: EKOID, Katowice, 2017.
- [1.2.18] Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Czeladź. Wyk. Pracownia Urbanistyczna w Rybniku sp. z o.o., 44-200 Rybnik, ul. Wodzisławska 30. Czeladź, 2016.
- [1.2.19] Prognoza oddziaływania na środowisko zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Czeladź. Wyk.: Geologic, Rybnik, 2012.
- [1.2.20] Prognoza oddziaływania na środowisko Gminnego Programu Rewitalizacji miasta Czeladź na lata 2016-2023. Wyk.: EKOSTANDARD, Poznań 2016.
- [1.2.21] Uchwała nr LV/887/2009 Rady Miejskiej w Czeladzi z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czeladź – „Północna część dzielnicy Nowe Piaski”.
- [1.2.22] Uchwała Nr LVIII/940/2009 Rady Miejskiej w Czeladzi z dnia 29 października 2009 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czeladź – „Stare Piaski”.

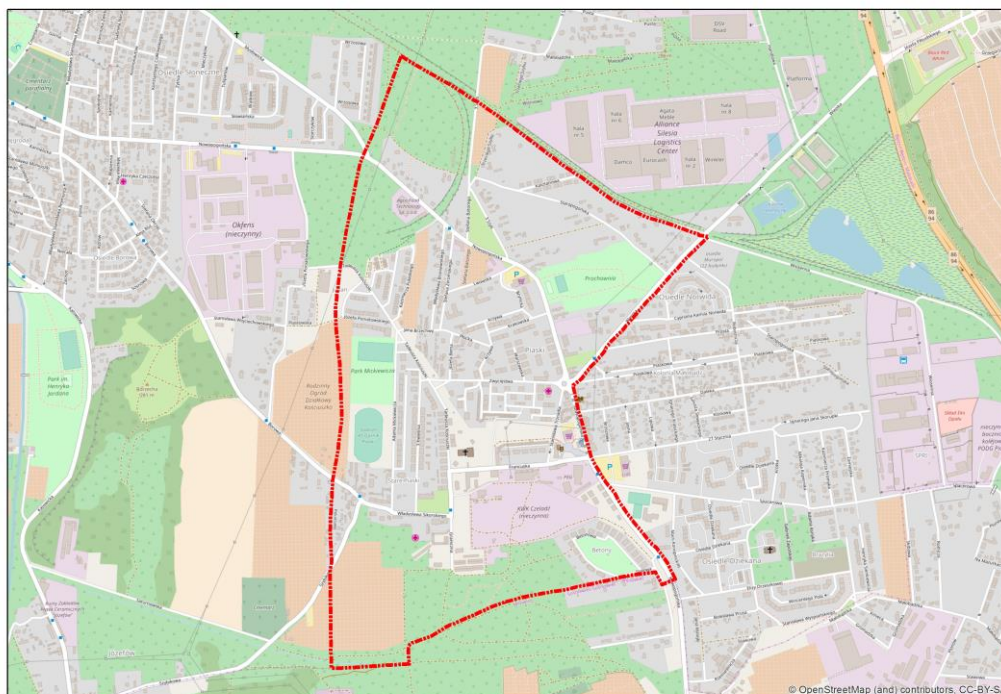
- [1.2.23] Uchwała Rady Miejskiej w Czeladzi XXXIV/454/2017 z dnia 20 lutego 2017 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czeladź – „Stare Piaski” Dziennik Urzędowy Województwa Śląskiego Katowice, dnia 13 marca 2017 r., poz. 1636.
- [1.2.24] Kondracki J. 2000. Geografia regionalna Polski. PWN, Warszawa.
- [1.2.25] Kondracki J. 2001. Geografia fizyczna. PWN, Warszawa.
- [1.2.26] Biernat S., Krysowska M. 1965. Szczegółowa mapa geologiczna Polski, arkusz Katowice, skala 1:50 000 – Instytut Geologiczny, Warszawa.
- [1.2.27] Wagner J., Chmura A. 1997. Mapa hydrogeologiczna, arkusz Katowice, skala 1:50 000, Warszawa.
- [1.2.28] Jóźwiak A., Kowalczevska G. 1984. Mapa hydrogeologiczna Polski, arkusz Kraków, skala 1:200 000, Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa.
- [1.2.29] Kleczkowski A. (red.) 1990. Mapa głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony, AGH, Kraków.
- [1.2.30] Rózkowski A. (red.) 1997. Mapa warunków występowania, użytkowania, zagrożenia i ochrony zwykłych wód podziemnych górnośląskiego Zagłębia Węglowego i jego obrzeżenia, skala 1:100 000, Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa.
- [1.2.31] Mapa warunków występowania, użytkowania, zagrożenia i ochrony zwykłych wód podziemnych Górnośląskiego Zagłębia Węglowego i jego obrzeżenia w skali 1:100 000.
- [1.2.32] Mapa hydrograficzna arkusz Katowice, skala 1:50 000.
- [1.2.33] Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, Warszawa 2016.
- [1.2.34] Gumiński R. 1948. Próba wydzielenia dzielnic rolniczo-klimatycznych w Polsce. Przegląd Meteorologiczny i Hydrologiczny 1: 7-20.
- [1.2.35] Matuszkiewicz J.M. 2008a. Regionalizacja geobotaniczna Polski, IGiPZ, Warszawa (dostęp online: www.igipz.pan.pl).
- [1.2.36] Matuszkiewicz J.M. 2008b. Potencjalna roślinność naturalna Polski, IGiPZ, Warszawa (dostęp online: www.igipz.pan.pl).
- [1.2.37] Celiński, F., Medwecka-Kornaś A., Wika, S. 1978. Potencjalna roślinność naturalna Górnego Śląska. Pracownia Kartografii i Roślin PAN.
- [1.2.38] Tokarska-Guzik B., Zajac M., Zajac A., Urbisz A., Dajdok Z., Danielewicz W., Hołdyński C. 2012. Rośliny obcego pochodzenia w Polsce ze szczególnym uwzględnieniem gatunków inwazyjnych. GDOŚ, Warszawa, ss. 197.
- [1.2.39] Tokarska-Guzik, B., Rostański, A. 1998. Flora naczyniowa miasta Czeladź. Acta Biologica Silesiana 33: 12–58.
- [1.2.40] Wąsowicz P., Tokarska-Guzik B., Rostański A. 2011. Flora naczyniowa miasta Czeladź: rozmieszczenie i zasoby. (Vascular flora of the city of Czeladź: distribution and resources.). Stowarzyszenie Miłośników Czeladzi. pp. 1- 233.
- [1.2.41] Parusel J.B. (red.) 2012. Czerwone listy wybranych grup grzybów i roślin województwa śląskiego. Strategia ochrony przyrody województwa śląskiego do roku 2030. Raport o stanie

przyrody województwa śląskiego. Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego, Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska. Raporty i Opinie 6, t. 2.

- [1.2.42] Parusel J.B. (red.) 2012. Czerwone listy zbiorowisk roślinnych, mszaków i porostów województwa śląskiego. Strategia ochrony przyrody województwa śląskiego do roku 2030. Raport o stanie przyrody województwa śląskiego. Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego, Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska. Raporty i Opinie 6, t. 3.
- [1.2.43] Parusel J.B. (red.) 2013. Czerwone listy zwierząt województwa śląskiego. Strategia ochrony przyrody województwa śląskiego do roku 2030. Raport o stanie przyrody województwa śląskiego. Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego, Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska. Raporty i Opinie 6, t. 5.
- [1.2.44] Parusel J. B., Skowrońska K., Wower A. 2007. Korytarze ekologiczne w Województwie Śląskim – koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego Województwa Etap I., CDPGŚ, Katowice.
- [1.2.45] www.czeladz.pl/ - oficjalna strona Urzędu Miasta w Czeladzi
- [1.2.46] www.wkz.katowice.pl
- [1.2.47] <http://katowice.rdos.gov.pl>
- [1.2.48] www.geoserwis.gdos.gov.pl
- [1.2.49] www.katowice.pios.gov.pl
- [1.2.50] www.btsearch.pl
- [1.2.51] <http://mjwp.gios.gov.pl>
- [1.2.52] geoportal.kzgw.gov.pl/gptkzggw
- [1.2.53] <https://www.gddkia.gov.pl>

2. Informacja o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami

2.1. Obszar opracowania i jego aktualne zagospodarowanie

Rys. 1. Poglądowa mapa lokalizacji terenu objętego opracowaniem

Miasto Czeladź położone jest powiecie będzińskim, w centralnej części województwa śląskiego. Wchodzi ono w skład śródmiejskiego obszaru konurbacji górnośląskiej (katowickiej, śląsko-dąbrowskiej).

Czeladź sąsiaduje od północy i wschodu z Będzinem, od południowego wschodu z Sosnowcem, od południa z Katowicami, od zachodu i północnego zachodu z Siemianowicami Śląskimi.

Powierzchnia miasta wynosi 16,38 km², co stawia je na piątym miejscu wśród najmniejszych gmin miejskich województwa śląskiego.

Według danych GUS w Katowicach ludność Czeladzi na koniec 2016 roku liczyła 32 078 osób. Gęstość zaludnienia w 2016 r. wynosiła ok. 1994 os./km², co czyni Czeladź najgęściej zaludnioną miejscowością powiatu będzińskiego. Od kilku lat obserwowana jest tendencja spadkowa w odniesieniu do liczby ludności miasta.

Obecnie w granicach Czeladzi wyróżnia się 6 jednostek strukturalnych, do których zaliczają się: Stare Miasto, Śródmieście, Nowe Miasto, Zarzecze, Wschodnia Strefa Ekonomiczna oraz Piaski [1.2.17].

Obszar objęty przedstawionym do oceny projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego położony jest w południowej części Czeladzi, na terenie Piasków. Zajmuje

powierzchnię około 142,6 ha. Ulica Nowopogońska dzieli przedmiotowy obszar na dwie części – zlokalizowane po jej zachodniej stronie Stare Piaski i położone po jej stronie wschodniej Nowe Piaski.

Granice terenu będącego przedmiotem opracowania wyznaczają:

- od północy – istniejący nasyp kolejowy,
- od wschodu – ulice Wiejska i Nowopogońska,
- od południa – granica administracyjna z miastem Sosnowiec,
- od zachodu – droga główna relacji północ-południe wyznaczona w studium uwarunkowań

i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Czeladź.

Dla przedmiotowego obszaru uchwalone zostały plany zagospodarowania przestrzennego:

- dla terenu położonego na zachód od ul. Nowopogońskiej zgodnie z *Uchwałą Nr LVIII/940/2009 Rady Miejskiej w Czeladzi z dnia 29 października 2009 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czeladź – „Stare Piaski”* oraz (dla niewielkiego fragmentu) – zgodnie z *Uchwałą Rady Miejskiej w Czeladzi XXXIV/454/2017 z dnia 20 lutego 2017 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czeladź – „Stare Piaski”*,

- dla obszaru zlokalizowanego na wschód od ulicy Nowopogońskiej obowiązuje *Uchwała Nr LV/888/2009 Rady Miejskiej w Czeladzi z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czeladź – „Północna część dzielnicy Nowe Piaski”*.

Czeladź jest najstarszym miastem Zagłębia Dąbrowskiego i jednocześnie jednym z najstarszych miast w Polsce. Miejscowość od 1238 r. wzmiankowana jest w dokumentach jako miasto lokowane na prawie magdeburskim, położone na ważnym szlaku handlowym Kraków – Bytom, który to szlak był z kolei częścią trasy biegnącej z terenów Rusi do miast Europy zachodniej i południowej.

Szybki rozwój Czeladzi przypada na lata rewolucji przemysłowej i wiąże się przede wszystkim z wydobyciem węgla kamiennego. Piaski, w obrębie których usytuowany jest przedmiotowy teren, powstały jako początkowo mała, peryferyjna osada górnicza w połowie XIX w. Wtedy też uruchomiono na Piaskach pierwszą kopalnię węgla kamiennego. Wraz z rozwojem przemysłu ta część Czeladzi intensywnie się rozbudowywała. Na jej terenie wybudowano patronackie osiedla robotnicze. Oprócz zabudowań mieszkalnych dla pracowników kopalni powstały też m.in.: willa właściciela kopalni, klub urzędniczy, kościół wraz z plebanią, dwie szkoły – powszechna i gospodarstwa domowego, przedszkole, sklepy, sokolnia, boisko sportowe i park.

Po II wojnie światowej obserwuje się dalszy rozwój Czeladzi, w tym również Piasków. Uruchomiono nowe zakłady przemysłowe i usługowe, rozbudowywano już istniejące, powstawały także nowe osiedla mieszkaniowe i towarzysząca im infrastruktura.

Obecnie znaczną część obszaru objętego przedstawionym do oceny miejscowym planem zagospodarowania zajmują tereny zabudowane. Koncentrują się one głównie w jego centralnej części, gdzie przeważa zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, mieszkaniowo-usługowa i usługowo-produkcyjna.

Na zabudowę mieszkaniową wielorodzinną terenu składają się zarówno zabytkowe budynki osiedla robotniczego ukształtowanego w latach 20. XX wieku, zlokalizowane m.in. przy ulicach:

Kościuszki, Francuskiej, 3 Kwietnia, Sikorskiego, Krzywej, Warszawskiej, Nowopogońskiej czy Betonowej, jak i budynki mieszkalne wzniesione w późniejszym czasie, w tym zabudowa osiedli mieszkaniowych z lat 70. oraz 80. XX w. W południowej i północnej części charakteryzowanego terenu przeważa zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, mieszkaniowo-usługowa i usługowa. Występują także tereny infrastruktury technicznej, dróg i ciągów pieszo-jezdných. Zabudowie towarzyszą tereny zieleni urządzonej oraz zadrzewienia, zakrzaczenia i zbiorowiska roślin zielnych rozwijające się na terenach nieużytkowanych.

W granicach obszaru opracowania zlokalizowane są liczne obiekty użytkowe, głównie obiekty handlowo-usługowe i usługowe. Funkcjonują m.in. obiekty gastronomiczne, instytucje finansowe i ubezpieczeniowe, bazy logistyczno-transportowe, warsztaty mechaniki samochodowej i inne obiekty usługowe z branży motoryzacji, obsługi komunikacji, sportu i rekreacji oraz innych usług bytowych. Na przedmiotowym terenie usytuowana jest Szkoła Podstawowa nr 5 im. Polskiej Macierzy Szkolnej (dawne Gimnazjum nr 3) przy ul. Lwowskiej 2, Przedszkole Publiczne nr 10 przy ul. Żeromskiego 19, „Ostoja” – Środowiskowy Dom Samopomocy dla Osób z Zaburzeniami Psychicznymi, mieszczący się w dawnej willi dyrektora kopalni przy ul. Sikorskiego 5, niepubliczny zakład opieki zdrowotnej, przychodnia weterynaryjna, ośrodek „Kopalnia Kultury” oraz obiekt kultu jakim jest zabytkowy rzymskokatolicki kościół pw. Matki Bożej Bolesnej, zlokalizowany przy ul. Kościuszki.

Mimo, iż tereny zabudowane zajmują znaczną część przedmiotowego obszaru dość duży udział mają tu również powierzchnie biologicznie czynne. Tworzy je zarówno zieleń urządzonej, w tym: parki, zieleńce, skwery, kwietniki, żywopłoty, trawniki, zieleń przydrożna, ogródki działkowe oraz zieleń utrzymywana na posesjach, jak i spontanicznie tworzące się zadrzewienia, zakrzewienia czy zbiorowiska roślin zielnych o zróżnicowanej powierzchni, występujące na nieużytkach. W południowej części terenu opracowania znajduje zadrzewienie pokrywające zrehabilitowane zwałowisko odpadów górniczych.

W granicach opracowania usytuowane są także 3 parki: park Prochownia przylegający do ulicy Nowopogońskiej oraz dwa zabytkowe parki – park przyosiedlowy przylegający do ulicy Kościuszki, wchodzący w skład zabytkowego osiedla robotniczego (A 1479/92) oraz wpisany do gminnej ewidencji zabytków, zlokalizowany przy ul. Mickiewicza, park z pozostałościami ogródka jordanowskiego.

W zachodniej części terenu położone są obiekty sportowe, w tym stadion KS Górnik Piaski, a w południowej i południowo-zachodniej części terenu zlokalizowane są ogródki działkowe (ROD im. Tadeusza Kościuszki).

Do głównych ciągów komunikacyjnych analizowanego obszaru należy przede wszystkim ul. Nowopogońska oraz ul. Wiejska. Ulica Nowopogońska na południu przechodzi w położoną na terenie sąsiedniego Sosnowca ulicę gen. Grota-Roweckiego, która ma połączenie z drogą ekspresową S86 (Katowice – Sosnowiec). Na północy ul. Nowopogońska łączy się z ul. Katowicką, biegnącą w kierunku centrum Czeladzi oraz drogi krajowej 94 (Zgorzelec – Korczowa). Ulica Wiejska z kolei bezpośrednio łączy Piaski z drogami krajowymi 94 i 86.

Dobrze rozwinięta sieć dróg zapewnia także dogodną komunikację w granicach obszaru opracowania. Lokalny układ komunikacyjny tworzą między innymi ulice: Francuska, Zwycięstwa, Kościuszki, Mickiewicza, Sikorskiego, 3 Kwietnia, Broniewskiego, Żeromskiego, Trznadla, Krzywa,

Betonowa, Stalowa, Graniczna, Lwowska, Płocka, Krakowska, Warszawska, Brynicka, 3 Szyb, Kasztanowa oraz Staropogońska.

Sieć wodociągowa na terenie Czeladzi, obejmująca niemal cały obszar gminy, zasilana jest z ujęć własnych oraz z magistrali GPW, przy czym ujęcia własne to ujęcia komunalne i przemysłowe zlokalizowane w granicach miasta. Zapotrzebowanie pokryte jest w 100 %, a źródła posiadają rezerwę wydajności.

Do źródeł zasilania miasta w wodę należą:

a) ujęcia głębinowe:

- studnia S1 w północno-wschodniej części miasta – ul. Grodziecka
- studnia S2 w północnej części miasta – ul. Szpitalna
- studnia S3 w północno-zachodniej części miasta – ul. Przełajka,

b) magistrala 600 GPW Będzin – Bańgów, z której pobór wody występuje w 5 punktach jako uzupełnienie ujęć głębinowych,

c) ujęcie triasowe przy szybie „Paweł” KWK „Saturn”.

Spośród wymienionych powyżej ujęć wody jedno, tj. ujęcie „Paweł”, zlokalizowane jest na przedmiotowym terenie.

Dla wszystkich studni wyznaczono strefę ochrony pośredniej „Przełajka”, która obejmuje północną część miasta.

Na terenie gminy Czeladź nie ma punktów pomiarowych, które określałyby stan jakości wód podziemnych, jednakże inne punkty pomiarowe na terenie powiatu będzińskiego wykazały dobry stan chemiczny wód podziemnych, a wody zaliczone zostały do klasy II oraz klasy III [1.2.17].

W Czeladzi odprowadzanie ścieków bytowych i przemysłowych odbywa się poprzez sieć rozdzielczą i ogólnospławną. Na terenie miasta znajdują się także obszary, które poza lokalnymi osadnikami nie posiadają kanalizacji. Należy do nich część Piasków.

Na terenie Czeladzi brak oczyszczalni ścieków bytowo-gospodarczych. Ścieki kierowane są poza granice miasta do oczyszczalni „Dąbrówka Mała - Centrum” w Katowicach. Ponadto własne sieci i urządzenia oczyszczające posiadają zlokalizowane na terenie miasta zakłady przemysłowe, stacje paliw, bazy oraz obiekty produkcyjne i usługowe, które podczyszczają ścieki przed ich wprowadzeniem do kanalizacji miejskiej [1.2.17].

Miasto Czeladź jest zgazyfikowane. Przez jego teren przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia DN 400 CN 2,5 MPa relacji Tworzeń – Łagiewniki oraz rurociąg podwyższonego średniego ciśnienia DN 500 CN 1,6 MPa relacji Ząbkowice – Łagiewniki. Na terenie miasta rozprowadzany jest wyłącznie gaz ziemny wysokometanowy GZ-50 o zawartości metanu ok. 96%.

Zapotrzebowanie na ciepło na terenie gminy w 2015 roku określone zostało na 110,8 MW, przy czym zapotrzebowanie budownictwa mieszkaniowego stanowiło 80%, usług komercyjnych i wytwórczości 12%, a budynków użyteczności publicznej – 8% [1.2.18]. Wśród systemowych źródeł ciepła dla miasta Czeladź należy wyróżnić:

- Elektrociepłownię Będzin S.A. (dla południowo-wschodniej części miasta),
- Elektrociepłownię Będzin S.A. – Kociołnia Czeladź,
- PKE S.A. Elektrociepłownia Katowice,

- WOJZEC Sp. z o.o. (dla północnej części miasta).

Poza tym znaczna część osiedli zaopatrywana jest z kotłowni zbiorczych i indywidualnych, a część gospodarstw domowych korzysta z ogrzewania indywidualnego.

Struktura zaopatrzenia w energię ciepłą na terenie gminy Czeladź jest następująca:

system ciepłowniczy	- 54%,
ogrzewanie indywidualne, w tym gazowe	- 25%,
kotłownie lokalne	- 21%

[1.2.17], [1.2.18].

Miasto nie posiada własnego wysypiska śmieci ani obiektów zajmujących ich przetwarzaniem i nie przewiduje się ich lokalizacji na terenie gminy w przyszłości. Zakłada się utrzymanie dotychczasowych sposobów przetwarzania i składowania odpadów komunalnych. Trafiają one do instalacji przetwarzania odpadów i na składowiska położone poza granicami Czeladzi.

Z dniem 1.07.2013 r. wdrożono system gospodarowania odpadami komunalnymi, który obejmuje wszystkie nieruchomości mieszkalne. Celem zmian było m.in. zwiększenie poziomu recyklingu i odzysku odpadów zebranych selektywnie, a także zmniejszenie masy odpadów ulegających biodegradacji kierowanych do składowania.

Przy ul. Szyb Jana 1H funkcjonuje Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych (PSZOK) [1.2.45].

2.2. Charakterystyka zamierzeń planistycznych

Przedmiotem ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są tereny o następującym przeznaczeniu:

MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

MW – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,

MN/U – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej,

MW/U – tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej,

U – teren zabudowy usługowej,

U/MW – tereny zabudowy usługowo-mieszkaniowej wielorodzinnej,

UK – tereny zabudowy usługowej - usług kultu religijnego,

UP – tereny zabudowy usługowej – usług publicznych,

PU – tereny zabudowy usługowo-produkcyjnej,

US – tereny zabudowy usługowej - usług sportu i rekreacji,

KDP – tereny placów,

KG – tereny garaży,

Z – tereny zieleni,

- ZP** – teren zieleni urządzonej,
- ZD** – tereny ogrodów działkowych,
- IE** – tereny infrastruktury technicznej-energetyka,
- IC** – tereny infrastruktury technicznej – ciepłownictwo,
- KDG** – tereny dróg publicznych – droga klasy głównej,
- KDZ** – tereny dróg publicznych – droga klasy zbiorczej,
- KDL** – tereny dróg publicznych – droga klasy lokalnej,
- KDD** – tereny dróg publicznych – droga klasy dojazdowej
- KDW** – tereny dróg wewnętrznych,
- KP** – tereny ciągów pieszo-jezdnych.

Wśród zapisów *Miejscowego planu* ... znalazły się również ustalenia szczegółowe. Zgodnie z nimi:

1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **MN** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) zakaz stosowania ogrodzeń z prefabrykatów betonowych oraz ogrodzeń pełnych od strony dróg publicznych,
 - b) zakaz lokalizacji nowych wolnostojących garaży bezpośrednio w granicy z drogą publiczną,
 - c) dopuszcza się lokalizację usług podstawowych wbudowanych lub wolnostojących,
 - d) utrzymanie istniejących funkcji usługowych z możliwością rozbudowy, nadbudowy i wykonywania innych robót budowlanych przy wskaźnikach zgodnych z przeznaczeniem dla przedmiotowego terenu.

2. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **MN/U** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej;
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) zakaz stosowania ogrodzeń z prefabrykatów betonowych oraz ogrodzeń pełnych od strony dróg publicznych,
 - b) zakaz lokalizacji nowych wolnostojących garaży bezpośrednio w granicy z drogą publiczną,
 - c) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługowa oznacza, że w ramach jednej działki budowlanej może być realizowana samodzielnie zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna albo zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna z zabudową usługową łącznie lub oddzielnie w dowolnych proporcjach albo zabudowa usługowa,
 - d) zabudowa usługowa rozumiana jako usługi podstawowe,
 - e) utrzymanie istniejących funkcji usługowych z zakazem rozbudowy, nadbudowy,
 - f) zakaz lokalizacji funkcji związanych z gromadzeniem odpadów.

3. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **MW** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) dopuszcza się lokalizację usług podstawowych w parterach budynków mieszkalnych,
 - b) zakaz lokalizacji garaży wolnostojących,
 - c) dopuszcza się lokalizację garaży w zespołach tj. min. 5 garaży o tych samych gabarytach, materiałach wykończeniowych zewnętrznych i kolorystyce.

4. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **MW/U** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej,
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) za zabudowę mieszkaniową uznaje się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną,
 - b) zabudowa mieszkaniowo-usługowa oznacza, że w ramach jednej działki budowlanej może być realizowana samodzielnie zabudowa mieszkaniowa wielorodzinnna albo zabudowa mieszkaniowa wielorodzinnna z zabudową usługową łącznie lub oddzielnie w dowolnych proporcjach albo zabudowa usługowa,
 - c) zakaz lokalizacji garaży wolnostojących,
 - d) dopuszcza się lokalizację garaży w zespołach tj. min. 5 garaży o tych samych gabarytach materiałach wykończeniowych zewnętrznych i kolorystyce.

5. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **U** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny zabudowy usługowej zgodnie z zapisem § 3 ust. 1 pkt. 14 planu,
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) zakaz lokalizacji garaży wolnostojących,
 - b) dopuszcza się lokalizację garaży w zespołach tj. min. 5 garaży o tych samych gabarytach materiałach wykończeniowych zewnętrznych i kolorystyce,
 - c) zakaz lokalizacji w granicy działki budowlanej.

6. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **U/MW** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny zabudowy usługowo – mieszkaniowej wielorodzinnej,
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) za zabudowę mieszkaniową uznaje się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną,
 - b) zabudowa usługowo-mieszkaniowa wielorodzinnna oznacza, że w ramach jednej działki budowlanej może być realizowana samodzielnie zabudowa mieszkaniowa wielorodzinnna albo zabudowa mieszkaniowa wielorodzinnna z zabudową usługową łącznie lub oddzielnie w dowolnych proporcjach albo zabudowa usługowa,
 - c) zakaz lokalizacji garaży wolnostojących,
 - d) dopuszcza się lokalizację garaży w zespołach tj. min. 5 garaży o tych samych gabarytach materiałach wykończeniowych zewnętrznych i kolorystyce.

7. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **UK** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny zabudowy usługowej – usług kultu religijnego
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) dopuszcza się lokalizację oraz utrzymanie zabudowy mieszkaniowej związanej z realizacją

przeznaczenia podstawowego,

- b) dopuszcza się lokalizację usług administracji związanych z przeznaczeniem podstawowym,
- c) dopuszcza się lokalizację usług publicznych,
- d) zakaz lokalizacji w granicy działki budowlanej,
- e) zakaz stosowania ogrodzeń pełnych i z prefabrykatów betonowych.

8. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **UP** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny zabudowy usługowej - usług publicznych zgodnie z zapisem § 3 ust. 1 pkt. 16;
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) dopuszcza się lokalizację oraz utrzymanie zabudowy mieszkaniowej związanej z realizacją przeznaczenia podstawowego,
 - b) dopuszcza się lokalizację usług administracji związanych z przeznaczeniem podstawowym,
 - c) dopuszcza się lokalizację obiektów związanych z usługami sportu i rekreacji,
 - d) zakaz lokalizacji w granicy działki budowlanej.

9. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **PU** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny zabudowy usługowo-produkcyjnej zgodnie z zapisem § 3 ust. 1 pkt. 15 planu,
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) zabudowa usługowo-produkcyjna oznacza, że w ramach jednej działki budowlanej może być realizowana samodzielnie zabudowa usługowa albo zabudowa usługowa lub produkcyjna łącznie lub oddzielnie w dowolnych proporcjach albo zabudowa produkcyjna,
 - b) dopuszcza się stosowania obiektów magazynowych jako samodzielne obiekty realizujące przeznaczenie podstawowe,
 - c) nakaz zastosowania pasa zieleni izolacyjnej o szerokości min. 5m od strony linii rozgraniczającej tereny zabudowy mieszkaniowej,
 - d) zakaz lokalizacji w granicy działki budowlanej.

10. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **US** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny zabudowy usługowej - usług sportu i rekreacji;
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) dopuszcza się lokalizację usług handlu i gastronomii jako przeznaczenie uzupełniające stanowiące maksymalnie 10% przeznaczenia podstawowego, w przypadku braku obiektów kubaturowych w zakresie przeznaczenia podstawowego 10% dotyczy powierzchni wyznaczonego liniami rozgraniczającymi terenu
 - b) zakaz lokalizacji w granicy działki budowlanej.

11. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **KDP** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny placów;
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) zakaz lokalizacji budynków,
 - b) dopuszcza się lokalizację obiektów związanych z przeznaczeniem podstawowym,

- c) dopuszcza się lokalizację obiektów tymczasowych, w związku z organizowanymi imprezami, pokazami, wystawami itp., w formie pawilonów, przekryć itp.,
- d) dopuszcza się lokalizację ogródków gastronomicznych w miejscach niekolidujących z ruchem pieszym z możliwością lokalizacji obiektów tymczasowych.

12. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **KG** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny garaży,
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) nakaz realizacji zespołów garaży kompleksowo o jednakowych parametrach, materiałach wykończeniowych i kolorystyce,
 - b) dopuszcza się lokalizację w granicy działki,
 - c) zakaz lokalizacji garaży wolnostojących,
 - d) zakaz lokalizacji budynków gospodarczych,
 - e) zakaz lokalizacji budynków nie związanych z przeznaczeniem podstawowym.

13. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **Z** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny zieleni,
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) nakaz ochrony istniejących drzewostanów,
 - b) zakaz lokalizacji nowych budynków,
 - c) dopuszcza się lokalizację urządzeń rekreacyjno-wypoczynkowych,
 - d) dopuszcza się utrzymanie istniejącej zabudowy mieszkaniowej z możliwością rozbudowy, nadbudowy, przebudowy zgodnie ze wskaźnikami:
 - maksymalna powierzchnia zabudowy – 30%,
 - minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 50%,
 - wskaźnik intensywności zabudowy – 0,01-0,8,
 - maksymalna wysokość budynków – 9m,
 - geometria dachu – dachy dwu- lub wielospadowe o kącie nachylenia głównych połaci dachowych 12-45°,
 - maksymalna szerokość elewacji frontowej - 20m,
 - minimalna powierzchnia działki przy scaleniach i podziałach oraz przy podziałach – 500m²,
 - minimalną szerokość elewacji frontowej 18m,
 - kąt położenia granicy działek uzyskanych w wyniku scalania i podziału nieruchomości w stosunku do osi pasa drogowego 70-110°.

14. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **ZP** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny zieleni urządzonej;
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) nakaz ochrony istniejących drzewostanów,
 - b) zakaz lokalizacji budynków z utrzymaniem istniejących bez możliwości zmiany parametrów,
 - c) dopuszcza się lokalizację urządzeń rekreacyjno-wypoczynkowych,

- d) dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury o maksymalnej wysokości 6m,
- e) dopuszcza się lokalizację ścieżek pieszych i rowerowych.

15. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **ZD** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny ogrodów działkowych;
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) zakaz stosowania ogrodzeń z prefabrykatów betonowych od strony ulic i ciągów,
 - b) dopuszcza się lokalizację urządzeń rekreacyjno-wypoczynkowych,
 - c) dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury o maksymalnej wysokości 6m,
 - d) dopuszcza się lokalizację ścieżek pieszych i rowerowych,
 - e) zakaz lokalizacji garaży,
 - f) zakaz lokalizacji budynków w granicy działki.

16. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **IE** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny infrastruktury technicznej - energetyka;
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) utrzymanie obiektów i urządzeń energetycznych,
 - b) możliwość rozbudowy, przebudowy.

17. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **IC** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny infrastruktury technicznej – ciepłownictwo;
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) utrzymanie obiektów i urządzeń ciepłowniczych,
 - b) możliwość rozbudowy, przebudowy.

18. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **KDG** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny dróg publicznych – droga klasy głównej;
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) lokalizacja obiektów budowlanych i urządzeń technicznych związanych z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, a także urządzenia związane z potrzebami zarządzania drogą,
 - b) szerokość w liniach rozgraniczających zmienna – zgodnie z rysunkiem planu z poszerzeniami w rejonie skrzyżowań,
 - c) realizację urządzeń infrastruktury technicznej oraz urządzeń związanych z obsługą komunikacji, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu dróg publicznych.

19. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **KDZ** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny dróg publicznych - droga klasy zbiorczej;
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) lokalizacja obiektów budowlanych i urządzeń technicznych związanych z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, a także urządzenia związane z potrzebami zarządzania drogą,
 - b) szerokość w liniach rozgraniczających zmienna – zgodnie z rysunkiem planu, z poszerzeniami w rejonie skrzyżowań,

- c) realizację urządzeń infrastruktury technicznej oraz urządzeń związanych z obsługą komunikacji, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu dróg publicznych,
- d) dopuszcza się realizację ścieżek rowerowych.

20. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **KDL** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny dróg publicznych - droga klasy lokalnej;
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) lokalizacja obiektów budowlanych i urządzeń technicznych związanych z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, a także urządzenia związane z potrzebami zarządzania drogą,
 - b) szerokość w liniach rozgraniczających zmienna – zgodnie z rysunkiem planu, z poszerzeniami w rejonie skrzyżowań,
 - c) realizację urządzeń infrastruktury technicznej oraz urządzeń związanych z obsługą komunikacji, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu dróg publicznych,
 - d) dopuszcza się realizację ścieżek rowerowych.

21. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **KDD** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny dróg publicznych - droga klasy dojazdowej;
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) lokalizacja obiektów budowlanych i urządzeń technicznych związanych z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, a także urządzenia związane z potrzebami zarządzania drogą,
 - b) szerokość w liniach rozgraniczających zmienna – zgodnie z rysunkiem planu, z poszerzeniami w rejonie skrzyżowań,
 - c) realizację urządzeń infrastruktury technicznej oraz urządzeń związanych z obsługą komunikacji, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu dróg publicznych,
 - d) dopuszcza się realizację ścieżek rowerowych.

22. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **KDW** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny dróg wewnętrznych;
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) lokalizacja obiektów budowlanych i urządzeń technicznych związanych z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, a także urządzenia związane z potrzebami zarządzania drogą,
 - b) szerokość w liniach rozgraniczających zmienna – zgodnie z rysunkiem planu, z poszerzeniami w rejonie skrzyżowań,
 - c) ilość jezdni: 1,
 - d) skrzyżowania z innymi ulicami – skanalizowane zwykłe i zwykłe, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu dróg publicznych,
 - e) realizację urządzeń infrastruktury technicznej oraz urządzeń związanych z obsługą komunikacji,
 - f) dopuszcza się realizację ścieżek rowerowych,

g) dopuszcza się realizację drogi jako ciągu pieszo-jezdnego.

23. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem: **KP** ustala się:

- 1) przeznaczenie: tereny ciągów pieszo-jezdnych;
- 2) zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
 - a) szerokość w liniach rozgraniczających zmienna – zgodnie z rysunkiem planu,
 - b) realizację urządzeń infrastruktury technicznej oraz urządzeń związanych z obsługą komunikacji,
 - c) dopuszcza się realizację ciągu jako drogi pieszo-rowerowej,
 - d) realizacją ciągów w obszarze terenów oznaczonych jako 1KP, 2KP, 6KP wyłącznie jako ciągi piesze.

W przedstawionym do oceny *Miejscowym planie* ... zamieszczono również szczegółowe objaśnienia.

Zgodnie z nimi, w § 3 objaśnia się m.in., że ilekroć mowa o : (...)

pkt 14 terenach zabudowy usługowej i zabudowie usługowej – rozumie się przez to funkcje budynków i terenów – w niniejszym planie – głównie w dziedzinach: administracji (budynki administracyjne i biurowe), handlu, gastronomii, sportu i rekreacji, kultury, nauki, szkolnictwa (usługi oświaty), wystawiennictwa, instytucji finansowych oraz ubezpieczeniowych, siedzib stowarzyszeń, związków, izb zawodowych i gospodarczych, jednostek projektowych, consultingowych, instytucji gospodarczych, oraz innych, których powyższe grupy nie dotyczą bezpośrednio lub pośrednio, a mają charakter usługowy, za wyjątkiem usług z branży motoryzacji i obsługi komunikacyjnej (obiekty budowlane i urządzenia obsługi technicznej motoryzacji, w szczególności: stacje paliw, stacje obsługi technicznej samochodów, stacje diagnostyczne, myjnie samochodów i inne urządzenia tego rodzaju,)

pkt 15 terenach zabudowy usługowo-produkcyjnej – rozumie się przez to funkcje budynków i terenów – w niniejszym planie – głównie w dziedzinach: administracji (budynki administracyjne i biurowe), handlu, gastronomii, sportu i rekreacji, kultury, nauki, szkolnictwa (usługi oświaty), wystawiennictwa, instytucji finansowych oraz ubezpieczeniowych, siedzib stowarzyszeń, związków, izb zawodowych i gospodarczych, jednostek projektowych, consultingowych, instytucji gospodarczych, oraz innych, których powyższe grupy nie dotyczą bezpośrednio lub pośrednio, a mają charakter usługowy, oraz usługi z branży motoryzacji i obsługi komunikacyjnej (obiekty budowlane i urządzenia obsługi technicznej motoryzacji, w szczególności: stacje paliw, stacje obsługi technicznej samochodów, stacje diagnostyczne, myjnie samochodów, zespoły parkingów i inne urządzenia tego rodzaju,), usługi logistyczne związane z przyjmowaniem i magazynowaniem, rozdziałem i wydawaniem towarów (składy, magazyny) oraz towarzyszącymi usługami a także obiekty i tereny produkcyjne,

pkt 16 terenach usług publicznych - rozumie się przez to tereny usług administracji publicznej, usług oświaty i edukacji, usług nauki i szkolnictwa wyższego, usług zdrowia i opieki społecznej, usług kultury oraz służb publicznych,

pkt 17 **usługi podstawowe** – rozumie się przez to funkcje terenów i budynków związanych bezpośrednio z istniejącą i planowaną zabudową mieszkaniową, realizujących usługi z zakresu handlu, gastronomii, rozrywki, szkolnictwa, ochrony zdrowia, kultury, obsługi komunikacyjnej, a także różnego rodzaju instytucji oraz innych, których powyższe grupy nie dotyczą bezpośrednio lub pośrednio, a mają charakter usługowy i nie powodują negatywnego oddziaływania (ponadnormatywnych zanieczyszczeń, zakłóceń środowiska oraz konfliktów sąsiedztwa z innymi funkcjami), co wyklucza: handel hurtowy i giełdowy, komis samochodowe, punkty sprzedaży pojazdów ciężarowych, sprzętu budowlanego i rolniczego, usługi związane z gospodarowaniem odpadami, uciążliwą produkcją, oraz rzemiosłem uciążliwym, usługi związane z logistyką i obsługą komunikacyjną, otwarte składy materiałów sypkich, płynnych itp.; dopuszcza się parkingi i garaże zbiorowe obsługujące bezpośrednio zabudowę mieszkaniową wielorodzinną oraz jednostanowiskowe warsztaty mechaniki pojazdowej bez stanowiska blacharstwa.

Generalnie w stosunku do istniejącego stanu zagospodarowania, oceniany projekt przewiduje rozwój zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej, usługowo-mieszkaniowej wielorodzinnnej, mieszkaniowej wielorodzinnno-usługowej, usługowej, usługowo-produkcyjnej zazwyczaj poprzez zmianę przeznaczeń terenów już zainwestowanych. Przewidziano także zwiększenie powierzchni terenów zieleni, głównie zieleni urządzonej.

2.3. Powiązania projektowanego dokumentu z innymi dokumentami

Oceniany projekt miejscowego *Planu zagospodarowania przestrzennego* generalnie realizuje ustalenia zawarte w obowiązującym ustawodawstwie (wymienionym w pkt. 1.2) oraz wpisuje się w szereg założeń przyjętych w innych dokumentach strategicznych.

Wskazane w planie kierunki i zagospodarowania wraz z określonymi zasadami i kierunkami ochrony środowiska i jego zasobów są zasadniczo zgodne z zapisami zawierającymi się w następujących dokumentach:

- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+ (przyjętego uchwałą Sejmiku Województwa Śląskiego Nr V/26/2/20016 z dnia 29 sierpnia 20016 r.),
- Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego "Śląskie 2020+" (przyjętej uchwałą Nr IV/38/2/2013 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 1 lipca 2013 r.).

Projekt ten ponadto uwzględnia założenia ochrony środowiska gruntowo-wodnego określonego na szczeblu ponadlokalnym oraz nie stoi generalnie w sprzeczności z założeniami wynikającymi z opracowania ekofizjograficznego [1.2.17].

3. Informacja o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

W czasie sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko stosuje się różnorodne metody analityczne i waloryzacyjne. Aktualnie brak jest znormalizowanego nazewnictwa w tym zakresie. W niniejszym opracowaniu posłużono się między innymi następującymi metodami:

w zakresie opisu stanu środowiska wykorzystano metody analityczne,

w zakresie prognozowania wielkości oddziaływania na środowisko na etapie realizacji zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zastosowano prognozowanie przez analogię, biorąc pod uwagę analizy i badania obszarów o podobnym zagospodarowaniu terenu, charakterze i funkcjach.

4. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Plan przedstawiony do oceny obejmuje teren położony w granicach miasta Czeladź. Przedmiotowy obszar usytuowany jest w południowej części miasta, w granicach jednostki strukturalnej Piaski (Stare Piaski oraz fragment Nowych Piasków, położony na północ od ul. Wiejskiej).

Przedstawiony do oceny plan zagospodarowania wprowadza lub rozszerza pewne nowe formy zainwestowania w stosunku do już istniejących w obowiązujących dokumentach planistycznych.

Jakość poszczególnych elementów środowiska takich jak powietrze, wody powierzchniowe czy wody podziemne na terenie województwa śląskiego, w tym również w mieście Czeladź, podlega monitoringowi prowadzonemu m.in. przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (WIOŚ) w Katowicach.

Dla przedmiotowego terenu w planie wprowadzono zapisy ustalające zasady ochrony i kształtowania środowiska naturalnego w postaci nakazów i zakazów ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko. Z uwagi na ujęte w planie zapisy z zakresu ochrony środowiska oraz charakter wprowadzanych przeznaczeń terenów za wystarczający uznaje się generalnie wspomniany wyżej monitoring prowadzony przez WIOŚ w Katowicach.

Ustalenia wprowadzone w projekcie planu przewidują zabudowę na terenach płytkiej eksploatacji węgla kamiennego. Z tego względu przed wprowadzeniem w na tym obszarze nowej zabudowy należałoby ustalić geotechniczne warunki posadowienia obiektów budowlanych zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem.

5. Określenie, analiza i ocena istniejącego stanu środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego planu

5.1. Stan zasobów środowiska

Stan środowiska miasta kształtowany jest nie tylko przez czynniki miejscowe, ale jest także wypadkową jej powiązań z otoczeniem.

Teren będący przedmiotem opracowania, jak również jego otoczenie, został w znaczącym stopniu przekształcony antropogenicznie. Przedmiotowy obszar graniczy zarówno z obszarami zabudowanymi, w tym także z terenami zwartej zabudowy, jak i z terenami od niej wolnymi. Te ostatnie zlokalizowane są przede wszystkim w południowej i północnej części charakteryzowanego

obszaru. Tereny niezabudowane umożliwiają kontakt i wymianę z obszarami sąsiednimi. We wschodniej i centralnej części analizowanego obszaru migrację gatunków ogranicza zabudowa mieszkaniowa, mieszkaniowo-usługowa, usługowa i produkcyjna oraz charakteryzujące się znacznym natężeniem ruchu ulice: Nowopogońska i Wiejska.

W południowej i południowo-zachodniej części omawianego terenu zlokalizowane są ogrody działkowe (ROD im. Tadeusza Kościuszki). Obecność takiej formy zagospodarowania przyczynia się z jednej strony do dyspersji roślin będących przedmiotem uprawy, z drugiej strony zapewnia siedliska, w obrębie których możliwe jest znalezienie schronienia czy źródła pokarmu dla dość licznej grupy zwierząt, głównie owadów, ptaków czy drobnych ssaków, takich jak np. wiewiórka pospolita czy kret.

Omawiane powiązania występujące w granicach terenu opracowania i pomiędzy nim, a obszarami sąsiednimi oprócz roślin wykorzystywane są głównie przez ptaki, a ponadto występujące tutaj bezkręgowce oraz ssaki. Przedmiotowy teren leży poza zasięgiem istotnych korytarzy ekologicznych wyznaczonych na terenie kraju czy województwa śląskiego.

Do pozostałych powiązań przyrodniczym obszaru objętego planem zagospodarowania należą zalegające w podłożu pokłady węgla kamiennego.

5.1.1. Regionalizacja fizycznogeograficzna

Zgodnie z regionalizacją fizycznogeograficzną Polski według Kondrackiego (2000) [1.2.24] miasto Czeladź, w tym obszar opracowania, położone jest na terenie następujących jednostek:

- provincia – Wyżyny Polskie (34),
- podprovincia – Wyżyna Śląsko-Krakowska (341),
- makroregion – Wyżyna Śląska (341.1),
- mezo-region – Wyżyna Katowicka (341.13).

5.1.2. Ukształtowanie powierzchni terenu

W wyniku trwającej od dłuższego czasu silnej antropopresji naturalna rzeźba obszaru położonego w granicach miasta, w tym przedmiotowego terenu, została w znacznym stopniu przekształcona. Złożyło się na to głównie powstanie rozległych terenów zurbanizowanych, a także eksploatacja kopalni, przede wszystkim węgla kamiennego oraz jej skutki, takie jak powstanie zwałowisk czy osiadanie terenu.

W południowej części charakteryzowanego obszaru znajduje się zrekultywowany, obecnie pokryty zadrzewieniami, teren składowania odpadów górniczych.

5.1.3. Budowa geologiczna

Zgodnie z objaśnieniami do szczegółowej mapy geologicznych Polski [1.2.26] obszar gminy Czeladź położony jest w północnej części Górnośląskiego Zagłębia Węglowego, w budowie której udział biorą utwory karbońskie, triasowe i czwartorzędowe.

Na terenie objętym opracowaniem osady karbońskie występują ok. 150 m p.p.t. Nie mają wychodni na przedmiotowym obszarze, jednak osady karbonu górnego w głównej mierze budują geologię wgłębną tego terenu. Reprezentowane są one przez warstwy grodzieckie, rudzkie i siodłowe, wykształcone generalnie w postaci piaskowców, łupków, zlepieńców oraz warstw węgla kamiennego.

Osady triasowe reprezentowane są przez utwory dolomitów kruszconośnych i warstwy gogolińskie wykształcone w postaci wapieni płytowych, falistych oraz margli. Na południu obszaru osady triasowe występują w postaci kilku wychodni wieku od środkowego Pstrego Piaskowca po dolny Wapień Muszlowy.

Osady czwartorzędowe na omawianym obszarze są wieku plejstoceńskiego i przykrywają osady triasowe. Występują, jako osady erozji i akumulacji lodowcowej i wodnolodowcowej, w postaci piasków i żwirów oraz glin zwałowych powstałych podczas zlodowacenia środkowopolskiego [1.2.17].

5.1.4. Złoże kopalin i eksploatacja górnicza

Obszar objęty przedstawionym do oceny *Planem* znajduje się w konturach złoże węgla kamiennego „Saturn” (nr 335 w systemie MIDAS). Złoże to o powierzchni 2 909,051 ha, eksploatowane było przez Kopalnię Węgla Kamiennego „Saturn” S.A. do 15.10.1997 r., kiedy to kopalnia została zlikwidowana. Złoże wydobywało węgiel kamienny ze skał okresu górnego karbonu (namur).

W granicach terenu opracowania znajdowały się szyby kopalniane, które zostały zlikwidowane. Są nimi:

- szyb „N-II” - zlokalizowany w sąsiedztwie ul. Granicznej w południowej części terenu,
- szyb „Piotr” – zlokalizowany na terenie kopalni w środkowej części terenu,
- szyb „Abraham” – zlokalizowany w północnej części terenu przy ul. Lwowskiej.

Jak wspomniano powyżej, na terenie byłej kopalni KWK „Saturn” – obecnie administrowanym przez Spółkę Restrukturyzacji Kopalń S.A. – zlokalizowane jest ujęcie wód triasowych usytuowane przy szybie „Paweł”.

Zgodnie z informacjami archiwalnymi w granicach terenu opracowania występują obszary płytkiej eksploatacji górnicznej (do 80m od powierzchni terenu) [1.2.17].

5.1.5. Warunki hydrogeologiczne

Pod względem podziału hydrogeologicznego Polski [1.2.17], [1.2.28] opracowywany fragment gminy Czeladź położony jest w całości w jednostce hydrogeologicznej region Bytomsko-Olkuski (XV). W jednostce tej główny poziom użytkowy o typie szczelinowo-krasowym, występuje w utworach stratygraficzne przynależnych do triasu dolnego i środkowego. Poziom karbonu górnego o typie porowo-szczelinowym ma znaczenie podrzędne. Poziom czwartorzędowy jest poziomem

nieużytkowym o swobodnym zwierciadle wody, występuje w obniżeniach dolin cieków wodnych oraz zbiorników powierzchniowych.

Piętro wodonośne Triasu dolnego i środkowego – ten główny poziom wodonośny występuje w wapieniach i dolomitach na głębokości od 10-110 m [1.2.17], [1.2.29] Wody odznaczają się sporą wydajnością pojedynczej studni od 10- 600 m³/h, przy zasobach dyspozycyjnych w granicach 300-400 m³/d/km² [9.10]. Wody te mają charakter swobodny, lokalnie napięty. Na całym obszarze brak jest izolacji pierwszego poziomu wodonośnego od powierzchni terenu. Miąższość poziomu wodonośnego wynosi od 10 m do 200 m. Wody podziemne zasilane są głównie poprzez bezpośrednią infiltrację opadów atmosferycznych na wychodniach lub poprzez ciekłą pokrywę czwartorzędu. Poziom ten był drenowany przez kopalnie węgla kamiennego, którego eksploatacja wymagała odwadniania triasowego nadkładu. Z tego względu reżim hydrogeologiczny jest tam zaburzony, a zwierciadło wody obniżone w stosunku do naturalnego.

Piętro wodonośne Karbonu górnego – ten podrzędny poziom wodonośny występuje w piaskowcach na głębokości od 100-150 m, wody odznaczają się wydajnością pojedynczej studni od kilku do 70 m³/h, przy zasobach dyspozycyjnych w granicach 300-400 m³/d/km². Wody te mają charakter swobodny, lokalnie napięty. Miąższość poziomu wodonośnego wynosi od 5,0 m do 66,0 m. Wody podziemne zasilane są głównie poprzez bezpośrednią infiltrację opadów atmosferycznych na wychodniach lub poprzez ciekłą pokrywę czwartorzędu. Poziom ten był drenowany przez kopalnie węgla kamiennego, którego eksploatacja wymagała odwadniania. Z tego względu reżim hydrogeologiczny jest tam zaburzony, a zwierciadło wody obniżone w stosunku do naturalnego [1.2.17].

5.1.6. Główne zbiorniki wód podziemnych

Zgodnie z ustaleniami mapy Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP) [1.2.30]. opracowanej przez Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie, wg stanu na październik 2017 r., opracowywany fragment gminy Czeladź leży poza granicami GZWP.

5.1.7. Jednolite części wód podziemnych (JCWPd)

Zgodnie z podziałem Polski na 172 jednolite części wód podziemnych (JCWPd) przedmiotowy teren leży w obrębie jednostki JCWPd nr 111 o kodzie PLGW2000111, której stan określono jako słaby, a możliwość osiągnięcia celów środowiskowych uznano za zagrożoną.

Tab. 1. JCWPd na opracowywanym terenie

Jednolita część wód podziemnych		Lokalizacja				Ocena stanu (2012 r.)		Ocena ryzyka
Europejski kod JCWPd	Nazwa JCWPd	Region wodny	Obszar dorzecza		Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej	Ilościowego	Chemicznego	
			Kod	Nazwa				

					(RZGW)			
PLGW 2000111	111	region wodny Małej Wisły	2000	Obszar dorzecza Wisły	RZGW w Gliwicach	słaby	słaby	zagrożony

5.1.8. Hydrografia

Czeladź położona jest w zlewni Wisły. Jej teren charakteryzuje się bardzo ubogą siecią hydrograficzną, obszar gminy odwadnia rzeka Brynica przepływająca przez zachodnie i środkowe tereny miasta.

Brynica jest prawobrzeżnym dopływem Czarnej Przemszy, uchodzącym do niej poniżej Sosnowca. Wody powierzchniowe spływające z obszaru Gminy zasilają:

- głównie rzekę Brynicę (zachodnia i środkowa część miasta);
- rzekę Przemszę (wschodnie część miasta).

Omawiany obszar należy do zlewni rzeki Brynicy (zlewnia III-rzędu rzeki Wisły) przy czym w jego granicach nie występują żadne elementy powierzchniowej sieci hydrograficznej.

Najbliżej przedmiotowego terenu usytuowana jest rzeka Brynica, która przepływa w odległości ok. 2 km na zachód od granic opracowania.

Przedmiotowy teren położony jest w obrębie Jednolitej Części Wód Powierzchniowych o nazwie „Brynica od zbiornika Kozłowa Góra do ujścia” (PLRW2000921269), która stanowi silnie zmienioną część wód. Zgodnie z *Aktualnym Planem Gospodarowania Wodami na Obszarze Dorzecza Wisły* jej stan jest zły, a możliwość osiągnięcia celów środowiskowych zagrożona. Główną przyczyną takiego stanu rzeczy jest przede wszystkim wpływ działalności antropogenicznej oraz brak możliwości technicznej ograniczenia wpływu tych oddziaływań. W związku z tym zaistniała konieczność przedłużenia terminu osiągnięcia celu środowiskowego przez omawianą JCWP do 2027 roku [1.2.17].

5.1.9. Gleby

Charakterystyka środowiska glebowego jest bezpośrednio związana z budową geologiczną przedmiotowego obszaru, jednak na kształtowanie się procesów glebotwórczych ma również wpływ działalność człowieka, w tym zabudowa, działalność przemysłowa i rolnicza.

Na terenie Czeladzi największy udział mają: rędziny brunatne, występujące przede wszystkim we wschodniej części gminy oraz w rejonie Madery i gleby brunatne właściwe oraz brunatne wylugowane i kwaśne [1.2.17]. Jednak ze względu na trwającą od dłuższego czasu intensywną działalność człowieka występująca tu pokrywa glebowa została w wielu miejscach mocno przekształcona, a nierzadko całkowicie zniszczona poprzez zdarcie, zasypanie, przekopanie czy pokrycie materiałem obcym.

Procesy te miały miejsce również w granicach przedmiotowego terenu. W przypadku powierzchni, gdzie doszło do znaczących zmian w środowisku glebowym związanych z działalnością człowieka, powinno się mówić o gruntach antropogenicznych lub powierzchniach bezglebowych. Znaczny udział mają tu obecnie gleby antropogeniczne z grupy gleb urbanoziemnych i industrioziemnych, które wykształcają się na terenach o wieloletniej zabudowie i długotrwałym oddziaływaniu przemysłu, szczególnie górnictwa. Na terenach ogrodów mogą wytwarzać się hortisole, których właściwości są sztucznie kształtowane przez człowieka za pomocą określonych zabiegów agrotechnicznych. W granicach opracowania występują także utwory typologicznie zaliczone do ekranosoli (gleb przykrytych), przy czym powierzchnie przykrywające występują w postaci litego betonu, asfaltu czy też bruku.

5.1.10. Klimat i warunki arosanitarne

Teren Czeladzi zgodnie z podziałem na dzielnice rolniczo-klimatyczne według Gumińskiego (1948) [9.14] położony jest w obrębie dzielnicy XV klimatycznej, czyli dzielnicy częstochowsko-kieleckiej.

Klimat obszaru położonego w granicach administracyjnych miasta charakteryzuje się zmiennością spowodowaną przez zderzenia mas powietrza kontynentalnego i arktycznego ze śródziemnomorskim, napływającym od strony Bramy Krakowskiej. Ponadto na lokalne warunki klimatyczne wpływa także gospodarcza działalność człowieka przyczyniająca się do zmian cyrkulacji mas powietrza, stosunków termicznych, prędkości i kierunków wiatrów, stopnia zachmurzenia, częstotliwości opadów, natężenia promieniowania słonecznego oraz stanu sanitarnego powietrza atmosferycznego.

Warunki klimatyczne na terenie miasta, a w tym także na terenie objętym przedmiotowym opracowaniem, są zasadniczo kształtowane przez masy powietrza przynoszone przez dominujące wiatry z sektora zachodniego i południowo-zachodniego. Fakt ten ma wpływ na jakość powietrza, które oprócz źródeł lokalnych zanieczyszczane jest przez inne ośrodki GOP. Duże zanieczyszczenie, a dokładniej podwyższona zawartość pyłów i gazów wpływa z kolei na słabsze nasłonecznienie.

Znaczna część terenu miasta Czeladź zajęta jest przez obszary zwartej zabudowy miejsko-przemysłowej z wysoką emisją sztucznego ciepła i zanieczyszczeń atmosferycznych, w związku z czym obserwowane jest tu zjawisko tzw. miejskiej wyspy ciepła, ze średnią roczną temperaturą wyższą o 1,5-2 °C w stosunku do terenów niezabudowanych. Średnia roczna temperatura powietrza wynosi tu około +8,0°C, a średnie roczne sumy opadów 681-740 mm. [1.2.17].

Na przedmiotowym terenie można wyróżnić topoklimat terenów zurbanizowanych i uprzemysłowionych położonych na równinach. Dla tego typu lokalizacji, przy niesprzyjających warunkach synoptycznych, może dochodzić do znacznych zanieczyszczeń atmosfery w warstwie przyziemnej.

Dane Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Katowicach uzyskane na podstawie badań prowadzonych w wyodrębnionych strefach na terenie województwa śląskiego, pozwoliły na ocenę warunków arosanitarnych z uwzględnieniem klasyfikacji do odpowiednich klas, tj. od A do C – od klasy najbardziej do najmniej korzystnej ze względu na stopień oddziaływania zanieczyszczeń na stan zdrowia ludzkiego, do najmniej korzystnej.

WIOŚ w Katowicach nie prowadzi monitoringu jakości powietrza bezpośrednio na przedmiotowym terenie. Jakość powietrza w obszarze strefy tarnogórsko-będzińskiej, gdzie zlokalizowana jest Czeladź, zgodnie z wynikami monitoringu została zaliczona do klasy C ze względu na przekraczane dopuszczalne stężenia roczne i dwudziestoczterogodzinne pyłu zawieszonego PM10 oraz benzo(a)pirenu B(a)P. Wyniki badań nad zawartością w powietrzu zanieczyszczeń takich jak: dwutlenek azotu, ołów, ozon, tlenek węgla, dwutlenek siarki, arsen, nikiel oraz benzen pozwoliły zaklasyfikować jakość powietrza do klasy A [1.2.18].

Obecnie pomiary jakości powietrza w Czeladzi prowadzone są na żywo z wykorzystaniem czujnika, znajdującego się przy ul. Katowickiej 45. Monitoring ten odbywa się w ramach akcji „Polska oddycha”.

Najwyższe stężenia zanieczyszczeń (przekroczenia wartości dopuszczalnych) odnotowywane są w sezonie jesienno-zimowym, co związane jest ze spalaniem paliw w celach grzewczych.

5.1.11. Warunki florystyczno-faunistyczne

Zgodnie z podziałem Polski na regiony geobotaniczne (Matuszkiewicz 2008a) [1.2.35] teren gminy Czeladź położony jest w obrębie następujących jednostek:

Dział Wyżyn Południowopolskich (C),

Kraina Górnośląska (C.1),

Okręg Górnośląski Właściwy (C.3.1),

Podokręg Będziński (C.3.1.e) oraz Podokręg Bytomsko-Mysłowickim (C.3.1.n).

5.1.12. Roślinność potencjalna

Roślinność potencjalna terenu wyznaczonego granicami administracyjnymi gminy obejmuje niżowe łągi olszowe i jesionowo-olszowe *Fraxino-Alnetum* (występujące niegdyś w dolinie Brynicy), grąd subkontynentalny dębowo-lipowo-grabowy *Tilio-Carpinetum* (wschodnia, południowo-zachodnia i centralna części miasta), bory mieszane z klasy *Vaccinio-Piceetea* (tworzące się na gliniasto-piaszczystym podłożu dominującym w północnej i północno-wschodniej części miasta) oraz buczyny (w części północno-wschodniej, na terenie triasowej wysoczyzny) [1.2.37].

5.1.13. Roślinność rzeczywista i flora

W wyniku trwającej od dłuższego czasu intensywnej działalności człowieka obszar gminy został silnie przekształcony, a jego środowisko naturalne uległo znacznej degradacji. Obecnie, na terenie Czeladzi, żadne ze zbiorowisk wymienionej powyżej potencjalnej roślinności naturalnej nie występuje, nawet fragmentarycznie i w zubożonej postaci. Praktycznie nie zachowały się też tu na większych powierzchniach siedliska, na których fitocenozy takie mogłyby się wykształcać.

Teren objęty przedstawionym do oceny *Planem* ... obejmuje w znacznej mierze obszary zabudowane. Istniejąca tu obecnie roślinność to przede wszystkim fitocenozy zieleni urządzonej

różnego typu (parki, skwery, zieleńce, rabaty, zieleń przydomowa, ogrody działkowe, zieleń przydrożna, przydomowa itp.). Nasadzeniom gatunków drzewiastych, krzewów i roślin zielnych towarzyszą gatunki pojawiające się spontanicznie, czasem traktowane jako niepożądane z punktu widzenia człowieka („chwasty”). Nasadzenia z kolei bywają źródłem gatunków „uciekających” z uprawy, które po zdriczeniu zdomawiają się poza miejscami, gdzie je wprowadzono. Na przedmiotowym terenie do takich roślin należy np. śnieguliczka biała *Symphoricarpos albus*, lilak (bez) perski *Syringa vulgaris* czy inwazyjna kolczurka klapowana *Echinocystis lobata*.

Tereny nieużytkowane występujące na przedmiotowym terenie pokryte są zarówno zbiorowiskami z przewagą roślin drzewiastych i krzewów, jak również fitocenozy, gdzie dominują rośliny zielne. W przypadku masowego pojawu inwazyjnych lub ekspansywnych roślin zielnych, takich jak nawłóć kanadyjska *Solidago canadensis* czy trzcinnik piaszkowy *Calamagrostis epigejos* sukcesja naturalna w kierunku odtwarzania się zbiorowisk leśnych może przebiegać powoli. Zbiorowiska ze znacznym udziałem gatunków obcych geograficznie lub siedliskowo, wykształcające się na większych powierzchniach, obserwowane jest przede wszystkim w północno-zachodniej części opisywanego obszaru. Mniejsze płaty zbiorowisk ruderalnych występują m.in. na terenach nieużytkowanych, zlokalizowanych m.in. w pobliżu zabudowań mieszkalnych i usługowych, w otoczeniu garaży, na przydrożach, obrzeżach parków, skwerów, ogrodów działkowych, przydomowych itp. W fitocenozy roślinności ruderalnej największy udział mają pospolite rośliny rodzime o szerokim zakresie tolerancji na warunki siedliskowe oraz gatunki obcego pochodzenia, z których niektóre mają status inwazyjnych we florze Polski (np. przedstawiciele rodzaju rdestowiec *Reynoutria*).

W południowej części przedmiotowego terenu znajduje się zrekultywowane zwałowisko, porośnięte zielenią wysoką. W jej składzie gatunkowym wyróżniają się – zaliczane do inwazyjnych gatunków drzewiastych – robinia akacja *Robinia pseudoacacia* i klon jesionolistny *Acer negundo* oraz obce gatunki topoli *Populus* spp.

Flora roślin naczyniowych Czeladzi była dwukrotnie przedmiotem szczegółowych badań [9.18; 9.19]. Ostatnio przeprowadzona inwentaryzacja florystyczna [9.19] wykazała na obszarze miasta obecność 511 gatunków roślin naczyniowych, z czego około połowę odnotowano na przedmiotowym terenie.

Spośród wszystkich stwierdzonych na terenie miasta roślin naczyniowych 391 (ok. 76 %) stanowiły gatunki rodzime, podczas gdy 120 (ok. 23 %) to gatunki obce. Te ostatnie można podzielić na dwie grupy: „dawnych przybyszów” czyli rośliny wprowadzone celowo lub zawleczone przez człowieka do flory kraju w okresie do XV wieku (tzw. archeofity) oraz „nowych przybyszów”, gatunki, które pojawiły się po XV stuleciu (tzw. kenofity). „Dawni przybysze”, archeofity, to 60 gatunków we florze miasta. Na terenie Czeladzi związane są one głównie z siedliskami ruderalnymi (nieużytki, przydroża, śmietniska, wysypiska, itp.) oraz z terenami upraw rolniczych. „Nowi przybysze” (kenofity), stanowią liczebnie podobną grupę (58 gatunków), wyróżniają się jednak nierzadko znacznie większą ilościowością i szerszym spektrum siedliskowym, obejmującym obok siedlisk antropogenicznych także m.in. siedliska zaroślowe, wodne i nadwodne, murawowe, łąkowe, zaroślowe i leśne. Licznie reprezentowane są wśród nich gatunki zaliczane do inwazyjnych we florze kraju, jak np. wspomniane powyżej: gatunki z rodzaju rdestowiec (*Reynoutria* spp.), nawłóć (*Solidago* spp.), słonecznik

Helianthus, kolczurka klapowana *Echinocystis lobata*, klon jesionolistny *Acer negundo*, robinia akacjowa *Robinia pseudoacacia*, jesion pensylwański *Fraxinus pennsylvanica*.

Na terenie gminy wśród gatunków rodzimych najliczniej były reprezentowane gatunki łąkowe, zaroślowe, okrajkowe, lasów liściastych, nadwodne, bagienne oraz występujące wtórnie na siedliskach polnych i ruderalnych.

Wśród flory Czeladzi wyróżniono grupę gatunków objętych ochroną gatunkową i/lub zaliczanych do gatunków zagrożonych [1.2.38], [1.2.39]. Jednak zarówno kwerenda literatury, jak i wizja terenowa nie wykazały ich stanowisk na obszarze objętym *Planem* ... Nie odnotowano także gatunków uznanych za zagrożone czy cennych przyrodniczo zbiorowisk roślinnych [1.2.41], [1.2.42].

W granicach gminy Czeladź wytypowano obszary uznane za interesujące ze względów przyrodniczych, do których zalicza się: dolinę rzeki Brynicy, tereny na wschód od cmentarza komunalnego, tereny łąk i nieużytków w dzielnicy Madera, tereny na południe od stawów przy ul. Staszica, mury cmentarza parafialnego, wzgórze Borzecha oraz stawy przy ul. Wiosennej i Węglowej [1.2.17]. Żaden z tych obszarów nie jest położony w zasięgu terenu opracowania, ani z nim bezpośrednio nie sąsiaduje.

Fauna

Na terenie miasta Czeladź, w tym na obszarze objętym opracowaniem, występują głównie zwierzęta związane z siedliskami przekształconymi antropogenicznie. Ze względu na dostępność pokarmu, kryjówek, miejsc rozrodu itp. najwięcej gatunków zwierząt z różnych grup systematycznych można spotkać na terenach poza ścisłą zabudową. Dużą rolę w zachowaniu lokalnej różnorodności gatunkowej zwierząt pełnią pokryte pokrywą roślinną nieużytki, zadrzewienia, zakrzewienia, a także zieleń urządzone, zwłaszcza parki, ogrody działkowe i przydomowe.

Do ssaków potencjalnie występujących na terenie opracowania należą takie gatunki jak: wiewiórka pospolita *Sciurus vulgaris* i inne gatunki gryzoni, jeż zachodni *Erinaceus europaeus*, kret *Talpa europaea*, kuna domowa *Martes foina*. Jeż zachodni, wiewiórka pospolita oraz kret (osobniki znajdujące się poza terenem ogrodów, upraw ogrodniczych, szkótek leśnych, trawiastych lotnisk, ziemnych konstrukcji hydrotechnicznych oraz obiektów sportowych) objęte są częściową ochroną gatunkową. Na terenach otwartych i wśród zadrzewień na terenie opracowania istnieją sprzyjające siedliska dla bytowania zająca szaraka *Lepus europaeus*. Teren może też być penetrowany przez lisa *Vulpes vulpes*.

Warunki siedliskowe terenu objętego opracowaniem umożliwiają również występowanie, przynajmniej w niektórych porach roku, licznych gatunków ptaków, takich jak: sikora bogatka *Parus major*, modraszka *Cyanistes caeruleus*, szpak *Sturnus vulgaris*, kos *Turdus merula*, sierpówka *Streptopelia decaocto*, sroka *Pica pica*, sójka *Garrulus glandarius*, rudzik *Erithacus rubecula*, zięba *Fringilla coelebs*, kopciuszek *Phoenicurus ochruros*, wróbel domowy *Passer domestica*, mazurek *Passer montanus*, czyż *Spinus spinus*, gawron *Corvus frugilegus*, kawka *Coloeus monedula*, kwiczoł *Turdus pilaris*, grzywacz *Columba palumba*, dzięcioł duży *Dendrocopos major*, szczygieł *Carduelis carduelis*, gołąb miejski *Columba livia* forma *urbana* czy grubodziób *Coccothraustes coccothraustes*.

Najliczniej reprezentowane są na przedmiotowym terenie są bezkręgowce, głównie przedstawiciele należących do różnych rzędów owadów, pajęczaków oraz mięczaki – ślimaki lądowe.

5.1.14. Zabytki

W granicach obszaru objętego *Planem* ... usytuowane są zarówno zabytki wpisane do rejestru zabytków województwa śląskiego, jak i chronione na mocy planu miejscowego.

Do pierwszej grupy zaliczają się następujące obiekty:

1. Obszary wpisane do rejestru zabytków województwa śląskiego decyzją nr A 1479/92 z dnia 4 sierpnia 1992 r.:
 - 1) obszar osiedla w rejonie ulicy Nowopogońskiej, Kościuszki, 3 Kwietnia, Krzywej, Warszawskiej, Zwycięstwa, Krakowskiej, Francuskiej, Betonowej, Sikorskiego,
 - 2) obszar zabudowy mieszkaniowej, budynków użyteczności publicznej, ciągów budynków gospodarczych oraz park przyosiedlowy przylegający do ulic Sikorskiego i Kościuszki.
2. Budynki wpisane do rejestru zabytków województwa śląskiego decyzją nr A 1479/92 z dnia 4 sierpnia 1992 r.:
 - 1) budynki mieszkalne przy ulicy 3 Kwietnia 2, 4, 6, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26 oraz 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19,
 - 2) budynki mieszkalne przy ulicy Kościuszki 1, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 26a;
 - 3) budynki mieszkalne przy ulicy Sikorskiego 1, 6 (połączony z budynkiem przy ulicy Mickiewicza 10);
 - 4) budynek mieszkalny przy ulicy Mickiewicza 8, 10,
 - 5) budynek użyteczności publicznej - Dom Katolicki przy ulicy Kościuszki 3,
 - 6) kościół parafialny pod wezwaniem Matki Boskiej Bolesnej przy ulicy Kościuszki 5,
 - 7) plebania przy ulicy Francuskiej 1,
 - 8) kapliczka przy kościele na skrzyżowaniu ulic Kościuszki i Francuskiej,
 - 9) dawny klub urzędniczy przy ulicy Sikorskiego 3,
 - 10) zespół osiedlowy tworzony przez budynki przy ulicy Krzywej 1, 3, 5, 2, 4,
 - 11) zespół osiedlowy tworzony przez budynki przy ulicy Warszawskiej 2, 4, 6, 8, 10, 1, 3, 5, 7,
 - 12) zespół osiedlowy tworzony przez budynki przy ulicy Nowopogońskiej 210, 212, 214, 216, 218, 220,
 - 13) budynek przy ulicy Zwycięstwa 1,
 - 14) budynki mieszkalne przy ulicy Francuskiej 5, 7, 9, 11, 13,
 - 15) budynki mieszkalne przy ulicy Betonowej 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34 oraz 1 i 3,
 - 16) budynki mieszkalne przy ulicy Nowopogońskiej 230, 232, 234, 236, 238, 240, 242,
 - 17) budynek niemieszkalny przy ulicy 3 Kwietnia 21.

Obiekty i obszary objęte ochroną konserwatorską na mocy ustaleń planu miejscowego:

- 1) budynek przy ulicy 3 Kwietnia 28,
- 2) budynek przy ulicy 3 Kwietnia 28a,

- 3) budynek przy ulicy Kościuszki 7,
- 4) budynek przy ulicy Kościuszki 15,
- 5) budynek przy ulicy Nowopogońskiej 222,
- 6) budynek przy ulicy Nowopogońskiej 224,
- 7) budynek przy ulicy Nowopogońskiej 226,
- 8) budynek przy ulicy Sikorskiego 5,
- 9) budynek przy ulicy Sikorskiego 7,
- 10) budynek przy ulicy Sikorskiego 9,
- 11) budynek przy ulicy Sikorskiego 11,
- 12) budynek przy ulicy Sikorskiego 12,
- 13) budynek przy ulicy Zwycięstwa 1,
- 14) budynek przy ulicy Zwycięstwa 3,
- 15) budynek przy ulicy Bema 18,
- 16) park przy ulicy Mickiewicza,
- 17) obszar w rejonie ulic: Mickiewicza i Kościuszki,
- 18) obszar wzdłuż ulicy Sikorskiego,
- 19) obszar wzdłuż ulicy Nowopogońskiej,
- 20) obszar w rejonie ulic: Nowopogońskiej, Stanisława Trznadla, Francuskiej,
- 21) obszar w rejonie ulic: Płockiej, Krzywej, Nowopogońskiej, Brynickiej,
- 22) obszar w rejonie ulic: Sikorskiego, Granicznej, Francuskiej,
- 23) figura Ojca św. Jana Pawła II przy ulicy Kościuszki 5,
- 24) figura św. Barbary na terenie dawnej kopalni "Czeladź" przy ulicy Kościuszki,
- 25) figura św. Barbary przy ulicy Kościuszki 5,
- 26) figura Matki Boskiej Królowej Polski przy ulicy Kościuszki 5,
- 27) figura Matki Boskiej przy ulicy Kościuszki 3,
- 28) figura św. Jana Marii Vianneya przy ulicy Kościuszki 5,
- 29) kapliczka słupowa przy ulicy Francuskiej.

5.2. Istniejące zagrożenia środowiska, a jego odporność na degradację i zdolność do samoregeneracji

Z problemem odporności środowiska na degradację wiąże się ściśle ocena jego zdolności do regeneracji. Zdolność do regeneracji najczęściej jest wyrażana długością czasu, jaki upływa między momentem ustania działania czynników odkształcających środowisko, a powrotem środowiska do stanu, który występował przed rozpoczęciem działania tych czynników. Uzupełniającym miernikiem jest różnica stanów środowiska w punkcie „początkowym” (przed oddziaływaniem) i końcowym („po regeneracji”) ponieważ środowisko rzadko wraca do stanu w pełni zgodnego ze stanem wyjściowym.

Tempo regeneracji ekosystemów zależy od wielu czynników. Wpływa na nie między innymi charakter naturalnych siedlisk, które tu niegdyś występowały oraz stopień przekształcenia pierwotnego

środowiska. Generalnie można stwierdzić, że im wyższa jest odporność środowiska, tym większe są także jego możliwości regeneracyjne.

Środowisko terenu objętego opracowaniem w związku z wieloletnią działalnością człowieka uległo znaczącym przekształceniom. Obecnie do głównych antropogenicznych oddziaływań i zagrożeń środowiska przedmiotowego obszaru należą:

- przekształcenia powierzchni ziemi,
- zmiany wód podziemnych,
- zanieczyszczenie powietrza,
- emisja hałasu,
- promieniowanie niejonizujące,
- przekształcenia biocenoz.

Przekształcenia powierzchni ziemi

Degradacja środowiska naturalnego na przedmiotowym terenie była lokalnie związana z przekształceniem powierzchni ziemi. Powierzchnie biologicznie czynne były zajmowane na rzecz powierzchni utwardzonych czy obiektów kubaturowych. Ponadto powierzchnia ziemi była naruszana w związku z realizacją infrastruktury technicznej czy też komunikacyjnej.

Pierwotna pokrywa glebowa była na przedmiotowym terenie przekształcona wielorako. Najpowszechniej miały miejsce przekształcenia mechaniczne profilów glebowych. Przejawiały się one w częściowym lub całkowitym zdarciu poziomów genetycznych, ich wymieszaniu między sobą lub wymieszaniu z materiałem obcym, zasypaniu, zagęszczeniu itp. Jednocześnie nastąpiła także zmiana stosunków powietrzno-wodnych i właściwości chemicznych gruntów.

Wzrost intensywności ruchu kołowego przyczynił się do emisji zanieczyszczeń, a co za tym idzie do pogorszenia się jakości powietrza oraz zmiany chemizmu gruntu.

Zmiany wód podziemnych

Czynnikiem wpływającym na stan środowiska analizowanego terenu była prowadzona tutaj w przeszłości działalność górnicza. Przemysł wydobywczy przyczynił się między innymi do zmiany stosunków wodnych. Kopalnie odwadniając wyrobiska spowodowały obniżenie zwierciadła wód podziemnych, co ma między innymi odbicie w słabym stanie ilościowym JCWPd.

Również potencjalna realizacja zabudowy w granicach opracowania ograniczy możliwość infiltracji wód, a tym samym ograniczy w pewnym stopniu zasilanie poziomów wodonośnych.

Zanieczyszczenia powietrza

Aktualnie warunki aerosanitarne na przedmiotowym terenie są kształtowane przez czynniki (źródła) zewnętrzne oraz wewnętrzne. Podstawowym czynnikiem kształtującym jakość powietrza atmosferycznego jest presja (emisja) wywołana działalnością człowieka. O jakości powietrza decyduje wielkość i przestrzenny rozkład emisji ze wszystkich źródeł z uwzględnieniem przepływów transgranicznych i przemian fizykochemicznych zachodzących w atmosferze.

Zwarte tereny zabudowy, w tym te zlokalizowane poza terenem, są źródłem występowania tzw. niskiej emisji nasilającej się w sezonie grzewczym, co znajduje odzwierciedlenie we wzrostach stężeń np. pyłu zawieszonego PM_{2,5} i PM₁₀. Problem niskiej emisji związany jest z wykorzystywaniem węgla

jako głównego paliwa do produkcji ciepła w gospodarstwach domowych zaopatrywanych z indywidualnych systemów grzewczych.

Oprócz emitorów punktowych istotny wpływ na warunki aerosanitarnie mają liniowe źródła emisji zanieczyszczeń jakim są ciągi komunikacyjne, generujące do powietrza atmosferycznego zanieczyszczenia w postaci spalin samochodowych.

Całe województwo śląskie, w tym i gmina miejska Czeladź, objęte jest monitoringiem powietrza prowadzonym przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach. Miasto Czeladź zaliczono do strefy śląskiej. Wyniki monitoringu pozwoliły zaklasyfikować tereny zlokalizowane w granicach strefy do kategorii C (przekroczenie dopuszczalnych poziomów) ze względu na stężenie pyłu zawieszonego PM10, pyłu zawieszonego PM2,5 oraz benzo(a)pirenu oraz kategorii A pod względem wartości stężeń dwutlenku siarki, dwutlenek azotu, kadmu, arsenu, niklu, ołowiu, benzenu i tlenku węgla. Przypisanie całej strefie śląskiej klasy C dla tych substancji nie oznacza, że przekroczenia występują na całym jej obszarze, a jedynie że w granicach strefy są miejsca wymagające podjęcia działań na rzecz poprawy jakości powietrza.

Obecnie pomiary jakości powietrza w Czeladzi prowadzone są na żywo z wykorzystaniem czujnika zlokalizowanego przy ul. Katowickiej 45. Wyniki pomiarów w okresie grzewczym wskazują na występujące przekroczenia dopuszczalnych wartości dla pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5.

Emisja hałasu

Głównym źródłem hałasu i drgań w Czeladzi jest transport drogowy. Na przedmiotowym terenie generowany jest on przez ruch kołowy. Głównym źródłem hałasu w przypadku analizowanego obszaru są przede wszystkim ciągi komunikacyjne, a w szczególności ulice Nowopogońska i Wiejska. Koleje linii przemysłowej zostały wyłączone z eksploatacji. Najbliższe linie tramwajowe poprowadzono wzdłuż DK 94 w Czeladzi i wzdłuż ul. Baczyńskiego w Sosnowcu. Przebiegają one w znacznej odległości od opisywanego terenu.

Zwiększone natężenie ruchu drogowego na terenie opracowania występuje przede wszystkim w godzinach porannych i popołudniowych (dojazdy i powroty z pracy). W tych godzinach wzdłuż głównych dróg mogą występować podwyższone poziomy hałasu niekorzystnie oddziałujące na najbliższej położone tereny. Na poziom hałasu drogowego ma również wpływ stan techniczny dróg.

Źródłem hałasu są również obiekty przemysłowe i handlowo-usługowe. Zjawisko to jest typowe dla zabudowy wielkomiejskiej charakteryzującej w głównej mierze Czeladź, w tym obszar będący przedmiotem zainteresowania.

W granicach terenu objętego *Miejscowym planem ...* ochronie akustycznej podlega zabudowa mieszkaniowa wielo- i jednorodzinna, zabudowa o charakterze mieszkalno-usługowym, a także tereny rekreacyjno-wypoczynkowe oraz tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży. Dopuszczalne poziomy hałasu dla tego typu terenów powinny odpowiadać wymaganiom zawartym w *Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. Nr 112)*.

Oddziaływanie akustyczne ma charakter czasowy i lokalny, a po jego ustąpieniu możliwy jest powrót do stanu pierwotnego.

Promieniowanie niejonizujące

Promieniowaniem niejonizującym nazywamy takie promieniowanie, którego energia oddziałuje na każde ciało materialne (w tym także na ciało człowieka) nie powodując w nim procesu jonizacji. Związane jest ściśle ze zmianami pola elektromagnetycznego.

Źródła niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego oddziałujące na środowisko mogą mieć charakter liniowy lub punktowy. Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące występuje w zakresie częstotliwości od 1 Hz do 10^{16} Hz. Z punktu widzenia ochrony środowiska istotne znaczenie mają źródła liniowe na przykład linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym wynoszącym 110 kV lub wyższym oraz źródła punktowe, tj. urządzenia emitujące elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące w zakresie częstotliwości 0,1-300 000 MHz, do których należą:

- stacje transformatorowe o napięciu znamionowym powyżej 110 kV,
- urządzenia radionadawcze i telewizyjne (np. stacje bazowe telefonii komórkowej).

Intensywny rozwój źródeł pól elektromagnetycznych powoduje zarówno ogólny wzrost poziomu tła promieniowania elektromagnetycznego w środowisku, jak też powiększanie się liczby i powierzchni obszarów o podwyższonym poziomie natężenia promieniowania.

Zagrożenie promieniowaniem niejonizującym może być stosunkowo łatwo wyeliminowane lub ograniczone poprzez zapewnienie odpowiedniej separacji przestrzennej człowieka od pól przekraczających określone wartości graniczne.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 192, poz. 1883) określa dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową wartość składowej elektrycznej 1kV/m i składowej magnetycznej 60A/m dla pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz.

Dla pozostałych terenów, na których przebywanie ludności jest dozwolone bez ograniczeń, wyżej wymienione rozporządzenie określa dla pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz wartość składowej elektrycznej w wysokości 10 kV/m, natomiast składowej magnetycznej w wysokości 60 A/m.

Dla pól elektromagnetycznych w zakresie częstotliwości 300 MHz do 300 GHz (zakres częstotliwości sieci GSM) dopuszczalna wartość składowej elektrycznej wynosi 7 V/m, natomiast gęstość mocy 0,1 W/m².

Źródłem promieniowania niejonizującego w granicach opracowania mogą być przede wszystkim stacje bazowe telefonii komórkowej występujące w granicach terenu przy ul. Spacerowej 4 a także przebiegająca przez zachodnią część opracowania linia wysokiego napięcia.

W granicach terenu opracowania przebiegają linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia 110 kV, znajdują się stacje transformatorowe. Usytuowane są także dwie stacje bazowe telefonii komórkowej: przy ul. Nowopogońskiej 227 – na budynku PEG i przy ul. Zwycięstwa 38 – na budynku Zakładu Opieki Zdrowotnej.

Przekształcenia biocenozy

Przekształcenia biocenoz przejawiają się w przeobrażeniach szaty roślinnej oraz zmianach w składzie gatunkowym zwierząt, grzybów i innych organizmów. Obecnie są one najczęściej wynikiem ingerencji człowieka w określone siedlisko przyrodnicze.

Zmiany te najczęściej mają bezpośredni związek z zajmowaniem kolejnych powierzchni biologicznie czynnych na rzecz zabudowy i różnych dziedzin działalności człowieka. W związku z tym są one najbardziej widoczne właśnie w obszarach silnie przekształconych antropogenicznie.

W warunkach terenu objętego *Miejscowym planem ...* zjawisko to szczególnie widoczne jest w obszarach zabudowy, na nieużytkach poprzemysłowych oraz w ich sąsiedztwie, gdzie przeważają siedliska wtórne.

Stopniowe zajmowanie kolejnych powierzchni biologicznie czynnych jest często związane z koniecznością wycinki zielni wysokiej, a niekiedy również z odlesieniem terenu. Ponadto do widocznych zmian na poziomie szaty roślinnej należy jej synantropizacja, nierzadko połączona z ekspansją gatunków obcego pochodzenia, w tym tych, które zaliczane są do inwazyjnych oraz ekspansywnych gatunków rodzimych. Rozprzestrzenianie się gatunków kosmopolitycznych jest także związane z zaniechaniem użytkowania terenów. Kolonizacja siedlisk miejsc nieużytkowanych przez gatunki ekspansywne i inwazyjne prowadzi do stopniowego zubożania gatunkowego towarzyszących im biocenoz.

Zagrożeniem dla ekosystemów jest również fragmentacja siedlisk w wyniku nadmiernego rozpraszania zabudowy oraz rozbudowy sieci komunikacyjnej. Jest to szczególnie niekorzystne w przypadku terenów stanowiących lokalne lub ponadlokalne ciągi ekologiczne.

Do zagrożeń i czynników degradacyjnych należą również akty wandalizmu oraz zaśmiecanie siedlisk przyrodniczych.

Stopniowe zmiany siedliskowe spowodowane wspomnianymi wyżej czynnikami pociągają za sobą również zmiany w składzie gatunkowym fauny. W miejscach podlegających presji antropogenicznej dochodzi do ustępowania części gatunków, a to z kolei skutkuje uproszczeniem zależności ekologicznych i ogranicza zdolność ekosystemów do samoregulacji i jego odporność.

Podsumowując należy stwierdzić, że w wielu miejscach na terenie miasta, w tym w granicach przedmiotowego terenu, w wyniku przeobrażeń środowiska przyrodniczego oraz ciągłej presji ze strony człowieka prawdopodobieństwo samoistnego powrotu lokalnego środowiska do stanu pierwotnego jest znikome. Przywrócenie pierwotnych wartości środowiska, o ile w ogóle jest możliwe, wymagałoby kosztownych i ukierunkowanych zabiegów ze strony człowieka.

5.3. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego planu

Jednym z elementów niniejszej prognozy jest analiza stanu środowiska w przypadku braku realizacji założeń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ocena ta odnosi się do sytuacji czysto hipotetycznej. Poprzez brak realizacji ustaleń planu zagospodarowania przestrzennego rozumie się sytuację pozostawienia obszaru w dotychczasowym sposobie użytkowania.

Oceniany *Miejscowy plan ...* wprowadza szereg ustaleń mający na celu uporządkowanie stanu planistycznego (polityki przestrzennej) przedmiotowego terenu. W dokumencie tym

przewidziano m.in. ochronę istniejących i wprowadzenie nowych przestrzeni zielonych, ale także poszerzenie lub wprowadzenie nowych terenów zabudowy, w tym także kosztem powierzchni biologicznie czynnych. Odstąpienie od realizacji *Miejscowego planu* ... nie gwarantuje braku zmian związanych z rozwojem obszarów zabudowy, a niekiedy może sprzyjać ich nieuporządkowanemu (przypadkowemu) rozwojowi w oderwaniu od uwarunkowań środowiskowych.

Powszechną tendencją jaką można zauważyć w granicach miasta Czeladź jest stopniowy rozwój obszarów zabudowy zarówno mieszkaniowej, jak i usługowej czy produkcyjnej. Wraz z postępującą urbanizacją środowisko przyrodnicze na przedmiotowym terenie pozostaje pod ciągłą presją antropogeniczną. Przyrost nowych terenów zabudowanych, w pewnym stopniu przyczyni się do pogorszenia warunków aerosanitarnych, topoklimatycznych i akustycznych. Jednak z drugiej strony, w zapisach *Miejscowego planu* ... przewidziano szereg wskazań i zakazów mających na celu ochronę i poprawę wymienionych wyżej warunków, takich jak np. zwiększenie zasięgu terenów objętych zorganizowanym systemem ciepłowniczym zasilanym z centralnych źródeł, zakaz stosowania materiałów pylących do utwardzania docelowych (trwałych) nawierzchni dróg i miejsc parkingowych oraz ochronę akustyczną zabudowy chronionej.

Generalnie ustalenia projektu miejscowego planu zazwyczaj dotyczą zmian sposobu przeznaczenia terenów już zainwestowanych.

Na otwartych terenach biologicznie czynnych w przypadku braku ich zagospodarowania postępować będzie spontaniczna sukcesja roślinności, w której końcowym stadium są zbiorowiska leśne. Część niezagospodarowanych obszarów zostanie w pierwszej kolejności zdominowana przez gatunki synantropijne, w tym rośliny inwazyjne i ekspansywne.

6. Problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

6.1. Formy ochrony prawnej

6.1.1. Lasy ochronne

Lasy ochronne to obszary leśne podlegające ochronie ze względu na pełnione funkcje, określone w Ustawie o lasach [1.2.4].

W granicach opracowania nie występują tereny leśne.

6.1.2. Zasoby wodne

Zasoby wodne podlegają ochronie na mocy ustawy *Prawo wodne* [1.2.6]. Ustawa ta reguluje gospodarowanie wodami zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju. Ochronie podlegają między

innymi wody podziemne i obszary ich zasilania. Ochrona ta polega na zmniejszaniu ryzyka zanieczyszczenia tych wód poprzez ograniczenie oddziaływania na obszary ich zasilania oraz na utrzymaniu równowagi zasobów tych wód.

W granicach analizowanego obszaru usytuowane jest ujęcie triasowe przy szybie „Paweł” KWK „Saturn”.

W przedstawionym do oceny projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wprowadzono także zapisy służące ochronie wód podziemnych. W związku z tym realizacja ustaleń planu nie przyczyni się do znaczącego pogorszenia się ich stanu chemicznego.

6.1.3. Ustalenia wynikające z warunków korzystania z wód regionu wodnego

Teren położony jest w obrębie Jednolitej Części Wód Powierzchniowych o nazwie „Brynica od zbiornika Kozłowa Góra do ujścia” (PLRW2000921269), która stanowi silnie zmienioną część wód.

Zgodnie z *Aktualnym Planem Gospodarowania Wodami na Obszarze Dorzecza Wisły* jej stan jest zły, a możliwość osiągnięcia celów środowiskowych zagrożona. Główną przyczyną takiego stanu rzeczy jest przede wszystkim wpływ działalności antropogenicznej oraz brak możliwości technicznej ograniczenia wpływu tych oddziaływań. W związku z tym zaistniała konieczność przesunięcia w czasie osiągnięcia celów środowiskowych przez omawianą JCWP do 2027 r.

Zgodnie z podziałem kraju na 172 Jednolite Części Wód Podziemnych (JCWPd), przedmiotowy teren znajduje się w granicach JCWPd nr 111 o kodzie PLGW2000111, którego stan określono jako słaby, a możliwość osiągnięcia celów środowiskowych zagrożona.

Oceniany projekt planu wprowadza rozwiązania służące ochronie wód. W związku z tym realizacja zamierzeń przedmiotowego planu, przy zachowaniu wprowadzanych ustaleń, nie powinna stwarzać zagrożenia dla osiągnięcia celów środowiskowych wymienionej wyżej jednolitej części wód powierzchniowych i podziemnych.

6.1.4. Złoże kopalin

Udokumentowane złoże kopalin podlegają ochronie na mocy ustawy Prawo Ochrony Środowiska [1.2.2] oraz ustawy Prawo Geologiczne i Górnicze [1.2.7].

W granicach opracowania planu występuje złoże węgla kamiennego „Saturn 800” oraz „Saturn 400, 500, 600”, co zostało uwzględnione w ocenianym projekcie planu.

6.1.5. Flora i fauna

Flora i fauna podlega ochronie na mocy *Ustawy Prawo ochrony środowiska* [1.2.2] oraz *Ustawy o ochronie przyrody* [1.2.3].

Zgodnie z *Prawem Ochrony Środowiska* ochrona zwierząt oraz roślin polega na:

- 1) zachowaniu cennych ekosystemów, różnorodności biologicznej i utrzymaniu równowagi przyrodniczej,

- 2) tworzeniu warunków prawidłowego rozwoju i optymalnego spełniania przez zwierzęta i roślinność funkcji biologicznej w środowisku,
- 3) zapobieganiu lub ograniczaniu negatywnych oddziaływań na środowisko, które mogłyby niekorzystnie wpływać na zasoby oraz stan zwierząt oraz roślin,
- 4) zapobieganiu zagrożeniom naturalnych kompleksów i tworów przyrody.

W myśl *Ustawy o Ochronie Przyrody* ochrona gatunkowa obejmuje okazy gatunków oraz siedliska i ostoje roślin, zwierząt i grzybów. Ochrona gatunkowa ma na celu zapewnienie przetrwania i właściwego stanu ochrony dziko występujących na terenie kraju lub innych państw członkowskich Unii Europejskiej rzadkich, endemicznych, podatnych na zagrożenia i zagrożonych wyginięciem oraz objętych ochroną na podstawie przepisów umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk i ostoi, a także zachowanie różnorodności gatunkowej i genetycznej.

W stosunku do rodzimych dziko występujących roślin objętych ochroną gatunkową (ściśłą lub częściową) obowiązują zakazy:

- 1) zrywania, niszczenia i uszkodzania;
- 2) niszczenia ich siedlisk i ostoi;
- 3) dokonywania zmian stosunków wodnych, stosowania środków chemicznych, niszczenia ściółki leśnej i gleby w ostojach;
- 4) pozyskiwania, zbioru, przetrzymywania, posiadania, preparowania i przetwarzania okazów gatunków;
- 5) zbywania, nabywania, oferowania do sprzedaży, wymiany i darowizny okazów gatunków;
- 6) wwożenia z zagranicy i wywożenia poza granicę państwa okazów gatunków.

W stosunku do zwierząt należących do gatunków dziko występujących objętych ochroną ściśłą lub częściową wprowadza się m.in. następujące zakazy:

- 1) umyślnego zabijania;
- 2) umyślnego okaleczania i chwytania;
- 3) transportu, pozyskiwania, przetrzymywania, a także posiadania żywych zwierząt;
- 4) zbierania, przetrzymywania i posiadania okazów gatunków;
- 5) umyślnego niszczenia ich jaj, postaci młodocianych i form rozwojowych;
- 6) niszczenia ich siedlisk i ostoi;
- 7) niszczenia ich gniazd;
- 8) niszczenia ich mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk i innych schronień;
- 9) wybierania, posiadania i przechowywania ich jaj;
- 10) wyrabiania, posiadania i przechowywania wydmuszek;
- 11) preparowania okazów gatunków;
- 12) zbywania, oferowania do sprzedaży, wymiany i darowizny okazów gatunków;
- 13) wwożenia z zagranicy i wywożenia poza granicę państwa okazów gatunków;
- 14) umyślnego płoszenia i niepokojenia;
- 15) przemieszczania z miejsc regularnego przebywania na inne miejsca;
- 16) przemieszczania urodzonych i hodowanych w niewoli do stanowisk naturalnych.

W granicach terenu objętego *Planem* ... nie odnotowano stanowisk roślin chronionych. Występują tu natomiast gatunki zwierząt objętych ścisłą lub częściową ochroną prawną. Dotyczy to przede wszystkim przedstawicieli awifauny (zdecydowana większość ptaków występujących na charakteryzowanym terenie jest chroniona), niektórych gatunków ssaków (np. wiewiórka pospolita, kret, jeż) oraz bezkręgowców, takich jak np. trzmiel czy ślimak winniczek.

W stosunku do istniejącego stanu zagospodarowania, oceniany projekt przewiduje m.in. rozwój zabudowy mieszkaniowej i usługowej kosztem terenów biologicznie czynnych, a ponadto zmianę przeznaczeń terenów już zainwestowanych. W związku z powyższym realizacja ustaleń planu może przyczynić się do ograniczenia zasobów lokalnych siedlisk przyrodniczych, w tym tych, które zajmują gatunki chronione. Nie mniej jednak występujące tutaj gatunki, pomimo iż podlegają ochronie to jednak występują stosunkowo często lub pospolicie w skali regionu i kraju, a realizacja przedmiotowego *Miejscowego planu* ... nie doprowadzi do znacząco negatywnego wpływu na ogólny stan populacji wspomnianych zwierząt w skali miasta i na terenach sąsiednich. Ponadto większość gatunków chronionych zwierząt wyróżnia się znaczną mobilnością i w przypadku zmian zachodzących w lokalnym środowisku mogą one wykorzystać inne siedliska, również te istniejące w zasobach terenu opracowania.

Ochronie, polegającej na zapobieganiu niszczeniu i dewastacji, podlegają także tereny zieleni urządzonej, drzewa i krzewy oraz ich zbiorowiska niebędące lasem. W *Ustawie o Ochronie Przyrody* nakazano zwrócić szczególną uwagę na prace ziemne oraz inne prace związane z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych, prowadzone w pobliżu drzew lub krzewów. Prace te mogą być wykonywane wyłącznie w sposób nie szkodzący drzewom lub krzewom. W okresie zimowym na ulicach, placach oraz drogach publicznych środki chemiczne mogą być stosowane tylko w sposób nie szkodzący terenom zieleni oraz zadrzewieniom.

6.1.6. Walory krajobrazowe i zabytki

Walory krajobrazowe podlegają ochronie na mocy ustawy o ochronie przyrody [1.2.3].

Walory krajobrazowe, rozumiane jako wartości ekologiczne, estetyczne i kulturowe terenu oraz związanych z nim elementów przyrodniczych, ukształtowane przez siły przyrody lub w wyniku działalności człowieka, podlegają ochronie bez względu na to, czy są objęte szczególnymi formami ochrony przyrody.

Obszar objęty opracowaniem nosi wyraźne ślady przekształceń antropogenicznych i nie wyróżnia się podwyższonymi walorami krajobrazowymi. Krajobraz przedmiotowego terenu charakteryzuje się między innymi obecnością zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i jednorodzinnej, zabudowy usługowo-mieszkaniowej, usługowej i produkcyjnej. W północnej części terenu występują powierzchnie nieużytków, w południowej usytuowane jest zadrzewione zwałowisko odpadów górniczych, a w części zachodniej i południowo-zachodniej położone są ogrody działkowe. Elementy zieleni na terenach zurbanizowanych, w tym parki, skwery, zieleńce i zieleń przydrożna, łagodzą kontrastowy widok zabudowy miejskiej. Na krajobraz kulturowy przedmiotowego terenu

składają się także obiekty zabytkowe, do których zalicza się m.in. kościół pw. Matki Bożej Bolesnej, kapliczki przydrożne, willa właściciela kopalni, dawny klub urzędniczy, była szkoła powszechna (obecnie Dom Katolicki) czy zabudowa mieszkalna dawnych osiedli robotniczych. Podnoszą one walory estetyczne obszaru opracowania oraz decydują o jego indywidualności, a tym samym atrakcyjności.

W przedstawionym do oceny projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniono zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, wprowadzając szereg zakazów i nakazów.

Należy się liczyć z faktem, że wraz z realizacją ustaleń planu na przedmiotowym terenie dojdzie do lokalnych zmian krajobrazowych polegających na wprowadzaniu zabudowy i infrastruktury na terenach biologicznie czynnych.

6.1.7. Klimat akustyczny

Klimat akustyczny podlega ochronie na mocy *Rozporządzenia w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu* [1.2.8].

Przedmiotowy teren jest już w znacznym stopniu zabudowany. Zabudowania mieszkalne podlegające ochronie akustycznej, na mocy obowiązującego ustawodawstwa, zlokalizowane są głównie w środkowej i północnej części terenu.

Głównym źródłem hałasu w przypadku analizowanego terenu są przede wszystkim ciągi komunikacyjne, a w szczególności ulica Nowopogońska i Wiejska.

Drogi te prowadzą zarówno w porze dziennej jak i w porze nocnej znaczny ruch kołowy powodujący przekroczenia dopuszczalnych norm poziomów hałasu w obszarach zabudowy jednorodzinnej i wielorodzinnej, zabudowy o charakterze mieszkalno-usługowym, a także terenów rekreacyjno-wypoczynkowych oraz terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży.

Powodem takiego stanu rzeczy jest:

- zbyt mała odległość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej od głównych ciągów komunikacyjnych o znacznym natężeniu ruchu,
- nadmierna prędkość jazdy,
- zły stan techniczny nawierzchni jezdni,
- brak płynności ruchu.

Obowiązujące zgodnie z wymienionym wyżej rozporządzeniem dopuszczalne poziomy hałasu przedstawiono w poniższej tabeli:

Tab. 2. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne wyrażone wskaźnikami LDWN i LN, które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem

L.p.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
		Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		L _{DWN} przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	L _N przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy	L _{DWN} przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	L _N przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy
1	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c) Tereny domów opieki społecznej	64	59	50	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy zagrodowej c) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe d) Tereny mieszkaniowo-usługowe	68	59	55	45

¹⁾ Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym.

Zgodnie z ustaleniami *Miejscowego planu* ... wskazuje się tereny, wyznaczone dla poszczególnych rodzajów przeznaczenia, dla których określone zostały dopuszczalne poziomy hałasu:

- dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej **MN** i mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej **MN/U** – dopuszczalny poziom hałasu w środowisku przyjmuje się jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony środowiska,

- dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej **MW** i zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej **MW/U** – dopuszczalny poziom hałasu w środowisku przyjmuje się jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony środowiska,
- dla terenów zabudowy usługowej – usług publicznych **UP** – dopuszczalny poziom hałasu w środowisku przyjmuje się jak dla terenów domów opieki społecznej, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony środowiska,
- dla terenu zieleni urządzonej **ZP**, terenów ogrodów działkowych **ZD**, usług sportu i rekreacji **US** – dopuszczalny poziom hałasu w środowisku przyjmuje się jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony środowiska.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku nie przewiduje ochrony akustycznej dla terenów zieleni urządzonej. Jednak zgodnie z zapisami przedstawionego do oceny projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na terenach zieleni urządzonej dopuszcza się lokalizację urządzeń rekreacyjno-wypoczynkowych. W związku z powyższym tereny te zalicza się do podlegających ochronie przed hałasem i dopuszczalny poziom hałasu w środowisku przyjmuje się jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.

Ponadto w projekcie *Planu ...*, definiując pojęcie „usługi podstawowe”, zawarto zapis, który wyklucza z tej grupy usług te rodzaje usług, które powodują negatywne oddziaływania w postaci ponadnormatywnych zanieczyszczeń, zakłóceń środowiska oraz konfliktów sąsiedztwa z innymi funkcjami, w tym także mogących być źródłem uciążliwości akustycznych.

Uwzględniono także wprowadzanie pasów zieleni izolacyjnej towarzyszącej zabudowie.

6.1.8. Grunty rolne i leśne

Grunty rolne i leśne podlegają ochronie z mocy ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych [1.2.5].

W granicach omawianego terenu nie występują grunty rolne podlegające ochronie w myśl przepisów ujętych w wymienionej wyżej ustawie. Na omawianym terenie nie występują również grunty leśne.

6.1.9. Obszary cenne przyrodniczo a nie objęte ochroną

Obszar objęty niniejszym opracowaniem położony jest w obrębie miasta Czeladź i odznacza się typowo antropogenicznym charakterem. W jego granicach znaczne powierzchnie zajmują tereny zabudowane z towarzyszącą im zielenią, zarówno zielenią urządzoną, jak i wkraczającą spontanicznie. Występują tu także parki, zielone tereny sportu i rekreacji, ogrody działkowe, zadrzewienia na zrehabilitowanym zwałowisku oraz tereny nieużytkowane o zróżnicowanych powierzchniach.

W granicach terenu objętego przedstawionym do oceny *Miejscowym planem ...* nie wytypowano obszarów o wyróżniających się walorach przyrodniczych. Obiekty takie nie występują również w sąsiedztwie przedmiotowego terenu. Obszar ten leży również poza zasięgiem istotnych (znaczących)

korytarzy ekologicznych wyznaczonych na terenie kraju czy województwa śląskiego.

Z przyrodniczego punktu widzenia oraz dla utrzymania komfortu mieszkańców, korzystne będzie utrzymanie w miarę możliwości istniejących powierzchni biologicznie czynnych, a zwłaszcza zieleni wysokiej, wprowadzenie nowych terenów zieleni i uporządkowanie zaniedbanych nieużytków.

Projekt planu przewiduje zachowanie większości terenów zieleni, a także zakłada wprowadzanie nowych.

7. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i krajowym oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania projektu planu

Podstawowe cele ochrony środowiska zostały uwzględnione w następujących dokumentach krajowych:

1. *Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju* (ogłoszona w Monitorze Polskim Nr 26, poz. 432),
2. *Zaktualizowana koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju z 2005 r.*,
3. *Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju*" (do 2030 r.),
4. *Polska 2025 - Długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju* (Rządowe Centrum Studiów Strategicznych, 2000 r),
5. Dokument Rządowy *Polityka ekologiczna państwa w latach 2009–2012 z perspektywą do roku 2016*.

oraz międzynarodowych, ratyfikowanych przez stronę Polską, których ustalenia w znaczącej części zawarte są w wyżej wymienionych dokumentach oraz przepisach prawnych.

Główne cele zawarte w tych dokumentach to:

Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju:

- przyjęcie nadrzędnej zasady zrównoważonego rozwoju,
- eksponowanie wartości krajobrazowych i ich harmonizowanie z zagospodarowaniem,
- ochrona zasobów wodnych poprzez prowadzenie wodochronnej gospodarki w zlewniach, polegającej m.in. na wprowadzeniu szczególnych zasad ochrony środowiska w obszarach alimentacji wód podziemnych, zachowanie nieuregulowanych rzek, których funkcje przyrodnicze nie uległy dewastacji,
- ochrona dolin rzecznych reprezentujących bogactwo przyrody oraz spełniających funkcje korytarzy ekologicznych, oczek wodnych i terenów wodno-błotnych,
- tworzenie warunków dla ochrony i rozwoju terenów zielonych wewnątrz i wokół miast oraz zagospodarowanych terenów rekreacyjnych,
- zahamowanie procesów degradacji oraz przywrócenie wartości środowiska przyrodniczego na obszarach o szczególnym jego zniszczeniu lub zubożeniu przez urbanizację, melioracje osuszające oraz regulacje rzek,

- określenie obszarów wymagających ograniczenia działalności inwestycyjnej i gospodarczej,
- określenie złóż surowców mineralnych, których eksploatacja nie może być uruchomiona, jeżeli może naruszać inne zasoby przyrody, istotne części lub całość systemu ekologicznego,
- uwzględnienie ekologicznych podstaw polityki przestrzennej w stosunku do transportu poprzez wskazanie obszarów do preferencji środowiskowego transportu i nasycenie odpowiednim transportem obszarów o szczególnych walorach społecznych, realizacji na przebiegu korytarzy ekologicznych przepustów drogowych umożliwiających migracje fauny, odpowiednie trasowanie autostrad z ominięciem obszarów o cennych walorach przyrodniczych,
- stopniowe rozszerzanie i utrwalanie dobrej kondycji ekologicznej obszarów o walorach przyrodniczych objętych ochroną prawną,
- powszechne i współzależne uwzględnienie uwarunkowań przyrodniczych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz programach przedsięwzięć publicznych o znaczeniu ponadlokalnym,
- promowanie ekologicznych kierunków i form w wybranych dziedzinach i obszarach (ekoturystyka, ekoroelnictwo, ekosadownictwo),
- zlikwidowanie zagrożenia ekologicznego w obszarach o przekroczonych normach zanieczyszczeń,
- ochrona różnorodności biologicznej obszarów niezdegradowanych, które stanowią główny potencjał przyrodniczy kraju,
- ustanowienie obowiązkowej komasacji gruntów realizowanej w oparciu o pomoc państwa, podporządkowanej działalności przeciwoerozyjnej na najlepszych glebach oraz najbardziej podatnych na erozję wodną lub podjęcie innych skutecznych środków gwarantujących odpowiednie ich zabezpieczenie przed erozją,
- zahamowanie rozpraszania zabudowy, zwłaszcza na tereny o wysokich walorach krajobrazowych,
- ochrona jako „dziedzictwa ludzkości” zanikających krajobrazów (mozaiki ekosystemów leśnych, łąkowych, polnych oraz związanych z osadnictwem),
- priorytetowe traktowanie tworzenia korytarzy ekologicznych w trakcie realizacji programów zwiększania lesistości,
- ochrona i wykorzystanie rodzimej różnorodności biologicznej w programach rekultywacji obszarów zdegradowanych działalnością gospodarczą.

Długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju:

Głównym jej celem jest stworzenie warunków dla stymulowania rozwoju, sprzyjających sukcesywnemu eliminowaniu procesów i działań gospodarczych szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi, promowaniu sposobów gospodarowania przyjaznych dla środowiska oraz przywracaniu równowagi na obszarach dewastacji i degradacji przyrodniczej. Głównym założeniem rozwojowym strategii jest utrzymanie wzrostu gospodarczego w powiązaniu ze zdecydowanym wzrostem efektywności wykorzystania surowców, paliw oraz zasobów przyrody a także zapewnieniem bezpieczeństwa ekologicznego kraju. Ponadto strategia zaleca:

- uwzględniać w planach zagospodarowania przestrzennego elementów ochrony środowiska, ochrony różnorodności biologicznej i pomników natury,
- pomoc państwa dla działalności proekologicznej, rekultywacji terenów i zasobów skażonych, dla czynnej ochrony środowiska i różnorodności biologicznej,
- przestrzeganie prawa ekologicznego krajowego i międzynarodowego przez wszystkie podmioty,
- zapewnienie równego dostępu do środowiska i jego zasobów,
- zapewnienie konkurencyjności wykorzystania zasobów odnawialnych i recyklingu surowców,
- zapewnienie swobodnego transferu technologicznego i inwestycji proekologicznych,
- uwzględnienie zagadnień środowiskowych w opracowywanych politykach i programach sektorowych szczebla krajowego i regionalnego.

Polityka ekologiczna państwa z uwzględnieniem perspektywy na lata 2009-2012 z perspektywą do roku 2016 określa cele średniookresowe do 2012 r. m.in. dla:

- ochrony przyrody i krajobrazu,
- ochrony i zrównoważonego rozwoju lasów,
- ochrony gleb,
- ochrony zasobów kopalni i wód podziemnych,
- biotechnologii i organizmów zmodyfikowanych genetycznie,
- materiałochłonności, wodochłonności, energochłonności i odpadowości gospodarki,
- wykorzystania energii odnawialnej,
- kształtowania stosunków wodnych i ochrony przed powodzią,
- jakości wód, zanieczyszczeń powietrza, gospodarki odpadami, chemikalia w środowisku, oddziaływania hałasu, oddziaływania pól elektromagnetycznych, poważnych awarii przemysłowych,
- przeciwdziałania zmianom klimatu.

Polityka ekologiczna państwa

Jest podstawą do podejmowania działań na szczeblu lokalnym. Jej główne cele to: m. in.:

- zapobieganie powstawaniu odpadów, odzyskiwanie surowców i ponowne wykorzystywanie odpadów oraz bezpieczne dla środowiska końcowe unieszkodliwianie odpadów,
- likwidację zanieczyszczeń u źródła, ograniczenie emisji pyłowej, gazowej i gazów cieplarnianych do wielkości wynikających z przepisów i zobowiązań międzynarodowych oraz wprowadzanie norm emisyjnych i produktowych w gospodarce,
- racjonalizację i modernizację gospodarki energetycznej,
- zmniejszenie uciążliwości transportu, w szczególności drogowego na terenach zamieszkania.
-

Wymienione powyżej cele znalazły generalnie odzwierciedlenie w przedstawionym do oceny *Planie zagospodarowania przestrzennego* ...

8. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030*

Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (tzw. SPA2020) stanowi element szerszego projektu badawczego o nazwie KLIMADA, którego prowadzenie zakłada się do roku 2070.

We wskazanym dokumencie uwzględniono i przeanalizowano obecne i oczekiwane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu dla Polski do roku 2030, które wykazały, że w tym okresie największe zagrożenie dla gospodarki i społeczeństwa będą stanowiły ekstremalne zjawiska pogodowe (nawalne deszcze, powodzie, podtopienia, osunięcia ziemi, fale upałów, susze, huragany, osuwiska itp.), będące pochodnymi zmian klimatycznych. Zjawiska te będą występować z coraz większą częstotliwością i natężeniem oraz będą dotyczyć coraz większych obszarów kraju.

Wśród najbardziej wrażliwych sektorów i obszarów dla których określono cele i kierunki działań adaptacyjnych znalazły się: gospodarka wodna, rolnictwo, leśnictwo, różnorodność biologiczna i obszary prawnie chronione, zdrowie, energetyka, budownictwo, transport, obszary górskie, strefy wybrzeża, gospodarka przestrzenna i obszary zurbanizowane.

Głównym celem SPA 2020 jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Cele szczegółowe oraz powiązane z nimi kierunki działań zostały określone następująco:

Cel 1. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska

Kierunki działań:

- 1.1 – dostosowanie sektora gospodarki wodnej do zmian klimatu
- 1.2 – adaptacja strefy przybrzeżnej do zmian klimatu
- 1.3 – dostosowanie sektora energetycznego do zmian klimatu
- 1.4 – ochrona różnorodności biologicznej i gospodarka leśna w kontekście zmian klimatu
- 1.5 – adaptacja do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie
- 1.6 – zapewnienie funkcjonowania skutecznego systemu ochrony zdrowia w warunkach zmian klimatu

Cel 2. Skuteczna adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich

Kierunki działań:

- 2.1 – stworzenie lokalnych systemów monitorowania i ostrzegania przed zagrożeniami
- 2.2 – organizacyjne i techniczne dostosowanie działalności rolniczej i rybackiej do zmian klimatu

Cel 3. Rozwój transportu w warunkach zmian klimatu

Kierunki działań:

- 3.1 – wypracowywanie standardów konstrukcyjnych uwzględniających zmiany klimatu

3.2 – zarządzanie szlakami komunikacyjnymi w warunkach zmian klimatu

Cel 4. Zapewnienie zrównoważonego rozwoju regionalnego i lokalnego z uwzględnieniem zmian klimatu

Kierunki działań:

- 4.1 – monitoring stanu środowiska i systemy wczesnego ostrzegania i reagowania w kontekście zmian klimatu (miasta i obszary wiejskie)
- 4.2 – miejska polityka przestrzenna uwzględniająca zmiany klimatu

Cel 5. Stymulowanie innowacji sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Kierunki działań:

- 5.1 – promowanie innowacji na poziomie działań organizacyjnych i zarządczych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu
- 5.2 – budowa systemu wsparcia polskich innowacyjnych technologii sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Cel 6. Kształtowanie postaw społecznych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Kierunki działań:

- 6.1 – zwiększenie świadomości odnośnie do ryzyk związanych ze zjawiskami ekstremalnymi i metodami ograniczania ich wpływu
- 6.2 – ochrona grup szczególnie narażonych przed skutkami niekorzystnych zjawisk klimatycznych

W świetle powyższych wskazań, mając na uwadze charakter oraz zakres (szczegółowość) ocenianego dokumentu planistycznego, a także charakter (uwarunkowania środowiskowe) i sposób zagospodarowania przedmiotowego terenu należy stwierdzić, że miejscowy plan jest związany przede wszystkim z sektorami jakimi są: gospodarka przestrzenna i obszary zurbanizowane, a w mniejszym stopniu również z sektorami obejmującymi budownictwo, infrastrukturę i inne.

Teren objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania zlokalizowany jest poza obszarami zagrożonymi możliwością wystąpienia powodzi czy osuwisk.

Do głównych zagrożeń przedmiotowego terenu należą: intensyfikacja miejskiej wyspy ciepła, silne ulewy powodujące podtopienia oraz susze sprzyjające deficytowi wody w miastach. Generalnie realizacja ocenianego planu może się przyczynić do intensyfikacji (rozszerzenia zjawiska) miejskiej wyspy ciepła. Należy jednak zauważyć, iż przedmiotowy teren położony jest w otoczeniu obszarów o znacznym udziale powierzchni biologicznie czynnych. Ponadto zgodnie z ustaleniami planu w poszczególnych jednostkach przewiduje się utrzymanie odsetka powierzchni biologicznie czynnej. W związku z powyższym intensyfikacja zjawiska „miejskiej wyspy ciepła” będzie na przedmiotowym terenie ograniczona.

Ogólnie rzecz ujmując ustalenia miejscowego planu wpisują się przede wszystkim w realizację następujących kierunków działań określonych SPA 2020: 1.3 i 1.4 w zakresie celu nr 1 oraz 4.2 w celu nr 4.

Do ustaleń planu realizujących założenia powyższych celów i kierunków należą między innymi:

- wykorzystanie proekologicznych źródeł energii i ciepła dla celów grzewczych i socjalno-bytowych (kierunek 1.3 i 4.2),
- realizacja zabudowy poza obszarami zagrożonymi występowaniem powodzi i osuwisk (kierunek 1.5),
- docelowe odprowadzenia ścieków do kanalizacji sanitarnej, a w przypadku jej braku lub braku możliwości podłączenia dopuszcza się lokalne rozwiązania w zakresie gospodarki ściekowej (kierunek 4.2).;
- wprowadzenie dla terenów zabudowy minimalnego procenta terenów biologicznie czynnych wynoszącego od 1% do 90% oraz wprowadzenie przeznaczenia terenów zieleni o charakterze izolacyjnym (kierunek 1.4 i 4.2).

Wskazane powyżej zapisy sprzyjają również innym kierunkom działań służącym adaptacji do zmian klimatu.

9. Przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym bezpośrednie, wtórne i skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko

Na terenie objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ani w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie występują obszarowe formy ochrony przyrody ustanowione na podstawie *Ustawy o ochronie przyrody* z dnia 16 kwietnia 2004 r.

Najbliższym obszarem chronionym jest oddalony o ok. 3 km na północny-wschód jest Obszar Chronionego Krajobrazu o charakterze wyspowym „Góra Zamkowa, Wzgórze Doroty i Lasek Grodziecki” w Będzinie oraz Obszar Chronionego Krajobrazu „Przełajka” w Siemianowicach Śląskich, oddalony od granic terenu o około 2,8 km w kierunku północno-zachodnim.

Położonymi najbliższej od granic charakteryzowanego terenu obszarami chronionym w ramach programu Natura 2000 jest usytuowany ok.9,8 km na północny wschód Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk „Lipienniki w Dąbrowie Górniczej” (PLH 240037) oraz, zlokalizowany ok. 11 km na południowy zachód ", Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk „Torfowisko Sosnowiec-Bory" (PLH 240038).

Z uwagi na odległości od obszarów chronionych oraz jedynie miejscowy (lokalny) zasięg oddziaływań związanych z realizacją zamierzeń planistycznych, można stwierdzić, że realizacja ustaleń *Miejscowego planu* ... nie będzie wywierać istotnego wpływu na wspomniane wyżej obszary chronione.

9.1 Oddziaływania rozwiązań planu na środowisko: bezpośrednie i pośrednie, średnio i długo terminowe, stałe i chwilowe, wtórne i skumulowane

Oceniany projekt planu zagospodarowania przestrzennego przewiduje rozwój zabudowy mieszkaniowej i usługowej wraz z towarzyszą infrastrukturą na obszarach biologicznie czynnych, które jednak już w dotychczas obowiązujących planach zagospodarowania przestrzennego były przeznaczone pod zabudowę oraz wprowadza nowe tereny zieleni.

Aktualnie w obszarze planu występuje generalnie stałe oddziaływanie istniejącego zagospodarowania na środowisko związane między innymi z emisją zanieczyszczeń atmosferycznych (głównie źródeł komunikacyjnych), emisją hałasu do otoczenia, powstawaniem odpadów i ścieków oraz dokonaniem, nieodwracalnym przekształceniem powierzchni terenu.

Realizacja ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będzie związana w pewnym stopniu z utrzymaniem i pogłębieniem się oddziaływań już tu występujących.

Oddziaływanie krótkoterwałe polegać będzie między innymi emisji hałasu oraz zanieczyszczeń do powietrza (których źródłem będą maszyny i urządzenia budowlane) związanych z budową, przebudową bądź rozbiórką obiektów. Oddziaływania te będą miały charakter chwilowy, bo związany z realizacją poszczególnych zadań założonych w planie (ograniczony do czasu realizacji poszczególnych inwestycji).

Oddziaływanie trwałe będzie polegało przede wszystkim na przekształceniu powierzchni ziemi spowodowanym na przykład pracami niwelacyjnymi oraz zajęciem terenu przez obiekty kubaturowe czy infrastrukturę komunikacyjną. Wprowadzanie pozaprzyrodniczych form zagospodarowania będzie związane z zajęciem powierzchni biologicznie czynnych i usunięciem porastającej je roślinności. Lokalnie realizacja ustaleń planu może być związana z koniecznością wycinku zieleni wysokiej. Wraz zajęciem terenów biologicznie czynnych, lokalnie dojdzie do przekształcenia siedlisk faunistycznych.

Działalność gospodarcza na przedmiotowym terenie prowadzona w ramach planowanych jednostek planistycznych będzie związana z emisją zanieczyszczeń atmosferycznych, emisją hałasu do otoczenia, powstawaniem odpadów i ścieków.

Nieuniknione jest to, że opisane wyżej oddziaływania będą się w mniejszym lub większym stopniu kumulować w środowisku. Nakładanie się wpływów pochodzących z poszczególnych terenów spowoduje wzrost tego oddziaływania. Kumulacji podlegać będzie przede wszystkim hałas, a także emitowane zanieczyszczenia atmosferyczne. Kumulacja ta może mieć miejsce w granicach przedmiotowego terenu, jak i na obszarach przyległych. O efekcie kumulacji w skali lokalnej można mówić również w przypadku zajmowania przez zabudowę powierzchni biologicznie czynnych.

Opisane oddziaływania zarówno na etapie budowy, jak i eksploatacji, będą ograniczane zapisami planu, a także przepisami zawartymi w obowiązującym ustawodawstwie dotyczącymi między innymi dopuszczalnych poziomów hałasu i sposobu ograniczenia jego wpływu, a także gospodarki odpadami oraz gospodarki wodnościekowej.

Tab. 3 Charakterystyka typów oddziaływań

Typ oddziaływań	Etap budowy	Etap eksploatacji
bezpośrednie	- wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi przy tworzeniu nowych obiektów kubaturowych; - pylenie z powierzchni odkrytych miejsc składowych materiałów sypkich i obiektów w budowie - zanieczyszczenie powietrza spalinami pochodzącymi z maszyn pracujących na budowach - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej i wycinka zieleni wysokiej	- wzrost ilości odprowadzanych ścieków opadowych z powierzchni szczelnych - wzrost ilości wytwarzanych odpadów - wzrost emisji hałasu bytowego - przekształcenie powierzchni ziemi w ramach prowadzenia niwelacji pod nowe obiekty budowlane i towarzyszące im zagospodarowanie
pośrednie	-- nie występują brak znaczących oddziaływań	- intensyfikacja ruchu pojazdów
wtórne	- nie występują brak znaczących oddziaływań	- dalsza synantropizacja szaty roślinnej w rejonie utworzonej zabudowy;
skumulowane	- krótkotrwała kumulacja hałasu pochodzącego z prac budowlanych oraz hałasu komunikacyjnego - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnych (zielonych)	- zmiana jakości powietrza w wyniku nakładania się emisji z poszczególnych emitorów - kumulacja hałasu komunikacyjnego oraz bytowego
krótkoterminowe	- hałas budowlany - zanieczyszczenie powietrza związane z pracami budowlanymi - powstawanie odpadów budowlanych	- nie występują brak znaczących oddziaływań
długoterminowe	- zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej - zmniejszenie powierzchni zadrzewionych	- zmiany morfologii terenu (lokalnych warunków krajobrazowych) związane z powstawaniem nowych zabudowań - dalsza synantropizacja szaty roślinnej w rejonie utworzonej zabudowy;
stałe	- zmiany ukształtowania powierzchni terenu - zmiana lokalnego krajobrazowych	- lokalne zmiany mikroklimatu - zwiększenie powierzchni terenów utwardzonych
chwilowe	- hałas budowlany - zanieczyszczenie powietrza związane z pracami budowlanymi - powstawanie odpadów budowlanych	- zwiększenie natężenia ruchu komunikacyjnego

Prognozuje się, iż realizacja założeń projektowanego miejscowego planu zagospodarowania wiązać się będzie, ze skutkami dla środowiska.

Do skutków korzystnych zaliczyć można zmianę przeznaczenia terenów zabudowy mieszkaniowej (MN, MW,) parkingów (KP), garaży i zabudowy infrastruktury technicznej na tereny zieleni, natomiast do skutków małoznaczących generalnie zmianę na inne typy przeznaczenia terenów już zainwestowanych.

10. Stan środowiska na obszarach objętych znaczącym oddziaływaniem

W granicach opracowania, poza obszarami zagospodarowanymi, występują tereny nieużytkowane, porośnięte w znacznej mierze przez zbiorowiska roślin zielnych, z rozproszonymi i niewielkimi zadrzewieniami oraz tereny zieleni urządzonej.

W obszarze objętym planem nie wyklucza się możliwości lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Generalnie realizacja tego typu przedsięwzięć przeprowadzana jest na zasadach określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

11. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Przedstawiony do oceny *Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego* obejmuje tereny położone w południowej części miasta Czeladź, w granicach jednostki strukturalnej Piaski. Obszar ten zlokalizowany jest w odległości ok. 60 km od południowej granicy Państwa.

Sposób zagospodarowania obszarów objętych planem jest częściowo kontynuacją istniejących zainwestowań realizowanych na tych terenach, częściowo wprowadza także zmiany dotychczasowego użytkowania. Nie wyklucza się lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, jednakże ich realizacja powinna zostać poprzedzona oceną ich wpływu na środowisko. Ponadto dla wszystkich terenów objętych zagospodarowaniem, stworzone zostały przepisy ograniczające ich wpływ na środowisko przyrodnicze.

Analiza zmian zawartych w projekcie *Planu ...* będącego przedmiotem niniejszej prognozy wskazuje, iż realizacja przedstawionych w nim ustaleń, przy uwzględnieniu wymogów z zakresu ochrony środowiska wynikających z obowiązującego prawa, nie będzie powodować transgranicznego oddziaływania na środowisko. Na brak takiego oddziaływania składa się także zasięg przestrzenny obszaru objętego *Miejscowym planem ...* oraz stosunkowo duża odległość od granic państw ościennych.

12. Obszary problemowe

Do kwestii problemowych można zaliczyć wprowadzenie ewentualnej zabudowy na terenach, pod którymi prowadzono płytką eksploatację górnictwem oraz rejonów nieczynnych szybów górnictwa węglowego. Na tych terenach istnieje ryzyko powstawania deformacji nieciągłych, a ich przydatność do zabudowy warunkowana jest oceną zagrożenia powstania deformacji nieciągłych. Dlatego uwzględniając skomplikowane warunki gruntowe, przed realizacją ewentualnej zabudowy na terenach płytkiej eksploatacji górnictwem należałoby przeprowadzić stosowne badania podłoża zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem.

W obrębie przedmiotowego terenu problem stanowi utrzymujące się zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego związane ze wzmożonym ruchem komunikacyjnym oraz tzw. „niską emisją”. Ze względu na fakt, iż przedmiotowy teren w znacznej części jest zabudowany, przewietrzanie jest utrudnione i może występować stagnacja zanieczyszczeń wewnątrz obszaru.

W planie zagospodarowania wprowadzono zapisy ograniczające emisję zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego. Rozwiązania te zostały opisane w kolejnym rozdziale prognozy.

Ponadto w granicach terenu objętego *Planem ...* niekorzystne oddziaływanie na komfort życia mieszkańców może mieć miejsce w przypadku ponadnormatywnego oddziaływania hałasu na tereny chronione akustycznie, pochodzącego ze źródeł komunikacyjnych, a także terenów zabudowy produkcyjnej.

Przedstawiony do oceny projekt planu wprowadza zapis nakaz zastosowania pasa zieleni izolacyjnej o szerokości minimum 5 m od strony linii rozgraniczającej tereny zabudowy mieszkaniowej od zabudowy produkcyjno-usługowej. Ponadto wprowadza nowe tereny zieleni pomiędzy zabudowę mieszkaniową i drogi. W większości przypadków utrzymuje też przeznaczenie terenów zieleni urządzonej i nieurządzonej.

13. Rozwiązania mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego będące przedmiotem niniejszej oceny wprowadzone zostały zapisy mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację negatywnych wpływów na środowisko bądź ludzi, odnoszące się indywidualnie do określonego przeznaczenia terenu.

Analiza przyjętych zapisów w *Miejscowym planie ...* wykazała, że zostały uwzględnione wymogi z zakresu ochrony środowiska określone w obowiązujących przepisach.

Sposób, w jaki realizowane są w planie zapisy przyjęte w wyżej wymienionym dokumencie dla poszczególnych elementów środowiska został opisany poniżej.

Ochrona powietrza atmosferycznego

W projekcie planu wprowadzono następujące zapisy w zakresie ochrony powietrza:

- a) zwiększenie zasięgu terenów objętych zorganizowanym systemem ciepłowniczym zasilanym z centralnych źródeł,
- b) stosowanie odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 100 kW,
- c) stosowanie konwencjonalnych sposobów zaopatrywania w ciepło z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z przepisów z zakresu prawa ochrony środowiska,
- d) zakaz stosowania materiałów pyłących (w szczególności żużli energetycznych) do utwardzania docelowych (trwałych) nawierzchni dróg i miejsc parkingowych.

Ochrona środowiska gruntowo-wodnego

Zapisy ocenianego planu realizują ustalenia w zakresie ochrony środowiska gruntowo-wodnego poprzez:

- a) zakaz prowadzenia gospodarki ściekowej w sposób mogący spowodować przekroczenie dopuszczalnego poziomu parametrów określających stan jakości wód powierzchniowych i podziemnych.
- b) dopuszcza się:
 - retencjonowanie wód opadowych i roztopowych w obszarze objętym planem, do zagospodarowania w odpowiednich obiektach budowlanych i urządzeniach lub do wykorzystania gospodarczego na działce budowlanej, na przykład jako elementu małej architektury i zieleni,
 - wykorzystanie odpadów przy budowie dróg, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu gospodarki odpadami.

W obszarze planu występują strefy szybów pokopalnianych, dla których ustala się zakaz zabudowy za wyjątkiem lokalizacji obiektów związanych z utrzymaniem istniejących urządzeń w ramach strefy.

Ochrona przed nadmiernym hałasem i promieniowaniem niejonizującym

Zapisy planu realizują ustalenia w zakresie ochrony klimatu akustycznego poprzez wprowadzenie w planie zapisów nakazujących ochronę przed hałasem terenów oznaczonych symbolami:

- MN i MN/U jako terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- MW i MW/U jako terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
- UP jako tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
- ZP, ZD, US traktowanych jako tereny rekreacyjno-wypoczynkowe.

Zgodnie z zapisami planu:

- a) dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej – dopuszczalny poziom hałasu w środowisku przyjmuje się jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony środowiska,
- b) dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej – dopuszczalny poziom hałasu w środowisku przyjmuje się jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony środowiska,
- c) dla terenów zabudowy usługowej – usług publicznych - dopuszczalny poziom hałasu w środowisku przyjmuje się jak dla terenów domów opieki społecznej, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony środowiska,
- d) dla terenu zieleni urządzonej, terenów ogrodów działkowych, usług sportu i rekreacji – dopuszczalny poziom hałasu w środowisku przyjmuje się jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony środowiska.

W zakresie ochrony przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych ustala się obowiązek uwzględniania dopuszczalnych wartości parametrów fizycznych dla miejsc dostępnych dla ludności, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony środowiska.

14. Propozycje rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego

Przedstawiony do oceny *Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* jest generalnie zgodny ze wskazaniem zawartymi w ekofizjografii wykonanej dla tego terenu.

W planie wprowadzono zapisy ograniczające emisję zanieczyszczeń do powietrza oraz emisję hałasu do środowiska. Wprowadzono również zapisy określające rozwiązania w zakresie gospodarki wodno-ściekowej oraz gospodarki odpadami. Rozwiązania te oraz ich zgodność z aktami prawnymi i ustaleniami dodatkowymi funkcjonującymi w mieście zostały szczegółowo opisane w pozostałej części prognozy.

Do obszarów problemowych na terenie objętym *Miejscowym planem ...* należą obszary płytkiej eksploatacji węgla oraz strefy wokół nieczynnych szybów górnictwa węglowego. Na terenach tych istnieje ryzyko powstawania deformacji nieciągłych. Określenie ich przydatności do zabudowy

warunkowane jest oceną zagrożenia powstania deformacji nieciąglących oraz możliwością jego likwidacji, a także analizą techniczno-ekonomiczną opłacalności budowy. Alternatywnym rozwiązaniem dla zagospodarowania tych terenów jest ograniczenie na nich zabudowy lub odstąpienie od takiej formy użytkowania. Niemniej jednak należy podkreślić, że obszary płytkiej eksploatacji zajmują znaczną powierzchnię w granicach opracowania i w znacznej mierze już są zabudowane.

Przedstawiony do oceny mpz w jednostce S4.26MW zakłada wprowadzenie zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej w rejonie istniejącej linii wysokiego napięcia 110kV. Realizacja zamierzeń inwestycyjnych powinna być w takim wypadku uzgodniona z administratorem sieci elektroenergetycznej.

Ponieważ jednym z głównych problemów terenów zabudowy miejskiej jest ponadnormatywne oddziaływanie akustyczne związane z ruchem pojazdów dlatego propozycją alternatywą może być, w miarę możliwości, usytuowanie w pierwszej linii terenów zabudowy usługowej, w drugiej zaś zabudowy mieszkaniowej.

Ponadto problemem jest również utrzymujące się w obrębie zabudowy miejskiej, w tym również w granicach terenu opracowania, zanieczyszczenie powietrza związane z emisją zanieczyszczeń komunikacyjnych oraz tzw. „niską emisją” pochodzącą z zabudowań mieszkalnych. W planie przewidziano zapisy mające ograniczyć zanieczyszczenie powietrza.

W przypadku konieczności zajęcia obszarów stanowiących siedliska gatunków chronionych, planując prace związane z przekształceniem takich terenów, należałoby uwzględnić biologię tych gatunków, m.in. ich cykle życiowe. W odniesieniu do ptaków korzystne będzie dopasowanie terminów prac ziemnych (w przypadku ptaków gniazdujących na ziemi) bądź wycinki zieleni wysokiej tak, aby wypadły poza okresem lęgowym ptaków. Prace należałoby poprzedzić wizją terenową umożliwiającą zlokalizowanie gniazd oraz budek lęgowych ptaków i ssaków. Występujące ewentualnie na przedmiotowym terenie starsze i dziuplaste drzewa należałoby również skontrolować pod kątem występowania nietoperzy i innych chronionych gatunków.

Generalnie w obszarze miasta konieczną wycinkę zieleni wysokiej należałoby ograniczyć do potrzebnego minimum.

Ze względu na fakt, iż teren objęty przedstawionym do oceny *Miejscowym planem ...* położony jest w strefie już w znacznym stopniu zabudowanej realizacja rozwiązań alternatywnych jest ograniczona.

15. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko została opracowana w celu określenia wpływu na środowisko planowanego sposobu zagospodarowania terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w Czeladzi na obszarze jednostki Piaski.

W zakresie opisu stanu środowiska posłużono się metodami analitycznymi. W zakresie prognozowania oddziaływania na środowisko na etapie realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zastosowano prognozowanie przez analogie, biorąc pod uwagę analizy i badania obszarów o podobnych zagospodarowaniu terenu, charakterze i funkcjach.

Przedstawiony do oceny projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czeladź – Piaski generalnie nie stoi w sprzeczności ze wskazaniami zawartymi w ekofizjografii wykonanej dla tego terenu oraz założeniami innych dokumentów, a także realizuje ustalenia zawarte w obowiązującym ustawodawstwie.

Teren będący przedmiotem niniejszej prognozy zlokalizowany jest w granicach Czeladzi, miasta położonego jest powiecie będzińskim, w centralnej części województwa śląskiego. Według danych GUS w Katowicach ludność Czeladzi na koniec 2016 roku liczyła ok. 32 tys. osób a gęstość zaludnienia wynosiła ok. 1994 os./km², co czyni miasto najgęściej zaludnioną miejscowością powiatu będzińskiego.

Obecnie w granicach Czeladzi wyróżnia się 6 jednostek strukturalnych, do których zaliczają się: Stare Miasto, Śródmieście, Nowe Miasto, Zarzecze, Wschodnia Strefa Ekonomiczna oraz Piaski.

Obszar objęty niniejszym opracowaniem położony jest w południowej części Czeladzi, na terenie Piasków. Zajmuje powierzchnię około 142,6 ha. Ulica Nowopogońska dzieli przedmiotowy obszar na dwie części – zlokalizowane po jej zachodniej stronie Stare Piaski i położone po jej stronie wschodniej Nowe Piaski.

Granice terenu będącego przedmiotem opracowania wyznaczają:

- od północy – istniejący nasyp kolejowy,
- od wschodu – ulice Wiejska i Nowopogońska,
- od południa – granica administracyjna z miastem Sosnowiec,
- od zachodu – droga główna relacji północ-południe wyznaczona w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Czeladź.

Dla przedmiotowego obszaru uchwalone zostały plany zagospodarowania przestrzennego:

- dla terenu położonego na zachód od ul. Nowopogońskiej zgodnie z *Uchwałą Nr LVIII/940/2009 Rady Miejskiej w Czeladzi z dnia 29 października 2009 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czeladź – „Stare Piaski”* oraz (dla niewielkiego fragmentu) – zgodnie z *Uchwałą Rady Miejskiej w Czeladzi XXXIV/454/2017 z dnia 20 lutego 2017 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czeladź – „Stare Piaski”*,
- dla obszaru zlokalizowanego na wschód od ulicy Nowopogońskiej obowiązuje *Uchwała Nr LV/888/2009 Rady Miejskiej w Czeladzi z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Czeladź – „Północna część dzielnicy Nowe Piaski”*.

Obecnie znaczną część obszaru objętego przedstawionym do oceny planem zajmują tereny zabudowane. Koncentrują się one głównie w jego centralnej części, gdzie przeważa zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, mieszkaniowo-usługowa i usługowo-produkcyjna.

Na zabudowę mieszkaniową wielorodzinną terenu składają się zarówno zabytkowe budynki osiedla robotniczego ukształtowanego w latach 20. XX wieku, zlokalizowane m.in. przy ulicach: Kościuszki, Francuskiej, 3 Kwietnia, Sikorskiego, Krzywej, Warszawskiej, Nowopogońskiej czy Betonowej, jak i budynki mieszkalne wzniesione w późniejszym czasie, w tym zabudowa osiedli mieszkaniowych z lat 70. oraz 80. XX w. W południowej i północnej części charakteryzowanego terenu przeważa zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, mieszkaniowo-usługowa i usługowa. Występują także tereny infrastruktury technicznej, dróg i ciągów pieszo-jezdných. Zabudowie towarzyszą tereny zieleni urządzonej oraz zadrzewienia, zakrzaczenia i zbiorowiska roślin zielnych rozwijające się na terenach nieużytkowanych.

W granicach obszaru opracowania zlokalizowane są liczne obiekty użytkowe, głównie obiekty handlowo-usługowe i usługowe, w tym m.in. obiekty gastronomiczne, instytucje finansowe i ubezpieczeniowe, bazy logistyczno-transportowe, warsztaty mechaniki samochodowej, inne obiekty usługowe z branży motoryzacji, obsługi komunikacji, sportu i rekreacji oraz innych usług bytowych. Usytuowana jest tu Szkoła Podstawowa nr 5 im. Polskiej Macierzy Szkolnej (dawne Gimnazjum nr 3), Przedszkole Publiczne nr 10, „Ostoja” – Środowiskowy Dom Samopomocy dla Osób z Zaburzeniami Psychicznymi, niepubliczny zakład opieki zdrowotnej, przychodnia weterynaryjna, ośrodek „Kopalnia Kultury” oraz zabytkowy, parafialny kościół pw. Matki Bożej Bolesnej, zlokalizowany przy ul. Kościuszki.

Mimo, iż tereny zabudowane zajmują znaczną część przedmiotowego obszaru dość duży udział mają tu również powierzchnie biologicznie czynne. Tworzy je zarówno zieleń urządzonej, w tym: parki, zieleńce, skwery, kwietniki, żywopłoty, trawniki, zieleń przydrożna, ogrody działkowe oraz zieleń utrzymywana na posesjach, jak i spontanicznie tworzące się zadrzewienia, zakrzewienia czy zbiorowiska roślin zielnych o zróżnicowanej powierzchni, występujące na nieużytkach. W południowej części terenu opracowania znajduje zadrzewienie pokrywające zreultywowane zwałowisko odpadów górniczych. W granicach opracowania usytuowane są także 3 parki: park Prochownia przylegający do ulicy Nowopogońskiej, park przyosiedlowy przylegający do ulicy Kościuszki oraz zlokalizowany przy ul. Mickiewicza park z pozostałościami ogródka jordanowskiego. W zachodniej części terenu położone są obiekty sportowe, w tym stadion KS Górnik Piaski, a w południowej i południowo-zachodniej części terenu zlokalizowane są ogrody działkowe (ROD im. Tadeusza Kościuszki).

Do głównych ciągów komunikacyjnych analizowanego obszaru należy przede wszystkim ul. Nowopogońska oraz ul. Wiejska. Dobrze rozwinięta sieć dróg zapewnia także dogodną komunikację w granicach obszaru opracowania.

Sieć wodociągowa na terenie Czeladzi, obejmująca niemal cały obszar gminy, zasilana jest z ujęć własnych oraz z magistrali GPW, przy czym ujęcia własne to ujęcia komunalne i przemysłowe zlokalizowane w granicach miasta. Zapotrzebowanie pokryte jest w 100 %, a źródła posiadają rezerwę wydajności. Do źródeł zasilania miasta w wodę należą: ujęcia głębinowe, magistrala 600 GPW Będzin

– Bańgów oraz ujęcie triasowe przy szybie „Paweł” KWK „Saturn”, które zlokalizowane jest na przedmiotowym terenie.

Na terenie gminy Czeladź nie ma punktów pomiarowych, które określałyby stan jakości wód podziemnych, jednakże inne punkty pomiarowe na terenie powiatu będzińskiego wykazały dobry stan chemiczny wód podziemnych, a wody zaliczone zostały do klasy II oraz klasy III.

W Czeladzi odprowadzanie ścieków bytowych i przemysłowych odbywa się poprzez sieć rozdzielczą i ogólnospławną. Na terenie miasta znajdują się także obszary, które poza lokalnymi osadnikami nie posiadają kanalizacji. Należy do nich część Piasków.

Na terenie Czeladzi brak oczyszczalni ścieków bytowo-gospodarczych. Ścieki kierowane są poza granice miasta do oczyszczalni „Dąbrówka Mała - Centrum” w Katowicach.

Miasto Czeladź jest zgazyfikowane. Przez jego teren przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia DN 400 CN 2,5 MPa relacji Tworzeń – Łagiewniki oraz rurociąg podwyższonego średniego ciśnienia DN 500 CN 1,6 MPa relacji Ząbkowice – Łagiewniki.

Zapotrzebowanie na ciepło na terenie gminy w 2015 roku określone zostało na 110,8 MW, w tym budownictwo mieszkaniowe stanowi 80%, usługi komercyjne i wytwórczość 12%, a budynki użyteczności publicznej – 8%. Wśród systemowych źródeł ciepła dla miasta Czeladź należy wyróżnić: Elektrociepłownię Będzin S.A., Elektrociepłownię Będzin S.A. – Kociołnia Czeladź, PKE S.A. Elektrociepłownia Katowice oraz WOJZEC Sp. z o.o. (dla północnej części miasta). Poza tym znaczna część osiedli zaopatrywana jest z kotłowni zbiorczych i indywidualnych, a część gospodarstw domowych korzysta z ogrzewania indywidualnego. System ciepłowniczy pokrywa 54% zapotrzebowania na ciepło, ogrzewanie indywidualne, w tym gazowe – 25%, a kotłownie lokalne – 21%.

Miasto nie posiada własnego wysypiska śmieci ani obiektów zajmujących ich przetwarzaniem i nie przewiduje się ich lokalizacji w przyszłości. Zakłada się utrzymanie dotychczasowych sposobów przetwarzania i składowania odpadów komunalnych trafiają one do instalacji przetwarzania odpadów i na składowiska położone poza gminą Czeladź.

Zgodnie z ustaleniami mapy Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP) charakteryzowany fragment miasta Czeladź leży poza granicami GZWP.

Zgodnie z podziałem Polski na 172 jednolite części wód podziemnych (JCWPd) przedmiotowy teren leży w obrębie jednostki JCWPd nr 111 o kodzie PLGW2000111, której stan określono jako słaby, a możliwość osiągnięcia celów środowiskowych uznano za zagrożoną.

Omawiany obszar należy do zlewni rzeki Brynicy (zlewnia III-rzędu rzeki Wisły), przy czym w jego granicach nie występują żadne elementy powierzchniowej sieci hydrograficznej. Najbliższej przedmiotowego terenu usytuowana jest rzeka Brynica, która przepływa w odległości ok. 2 km na zachód od granic opracowania.

Przedmiotowy teren położony jest w obrębie Jednolitej Części Wód Powierzchniowych o nazwie „Brynica od zbiornika Kozłowa Góra do ujścia” (PLRW2000921269), która stanowi silnie zmienioną część wód. Zgodnie z *Aktualnym Planem Gospodarowania Wodami na Obszarze Dorzecza Wisły* jej stan jest zły, a możliwość osiągnięcia celów środowiskowych zagrożona.

Wieloletnia działalność człowieka na charakteryzowanym terenie doprowadziła także do przekształcenia gleb. W przypadku powierzchni, gdzie doszło do takich znaczących zmian powinno się mówić o gruntach antropogenicznych lub powierzchniach bezglebowych.

Stan środowiska miasta kształtowany jest nie tylko przez czynniki miejscowe, ale jest także wypadkową jej powiązań z otoczeniem. W podziale regionalnym według Kondrackiego (2001) omawiany teren znajduje się w obrębie prowincji Wyżyny Polskiej, podprowincji Wyżyny Krakowsko-Częstochowskiej (341), makroregionu Wyżyna Śląska (341.1), mezoregionu Wyżyna Katowicka (341.13).

W związku z wysokim stopniem urbanizacji oraz wieloletnią działalnością człowieka (w tym przemysłu górniczego), naturalna rzeźba terenu objętego prognozą została przekształcona. Dotyczy to także obszarów, z którymi graniczy przedmiotowy obszar.

W jego granicach terenu objętego planem zagospodarowania nie wytypowano obszarów o wyróżniających walorach przyrodniczych, w tym obiektów czy obszarów chronionych lub proponowanych do objęcia ochroną. Nie występują one także w bezpośrednim sąsiedztwie przedmiotowego terenu. W granicach charakteryzowanego obszaru występują objęte ochroną gatunki zwierząt (np. liczne gatunki ptaków, niektóre ssaki czy bezkręgowce), brak natomiast notowań stanowisk chronionych roślin i grzybów.

Obszar objęty przedstawionym do oceny *Miejscowym planem* ... leży poza zasięgiem istotnych (znaczących) korytarzy ekologicznych wyznaczonych na terenie kraju czy województwa śląskiego. Migracje gatunków w granicach terenu opracowania oraz pomiędzy nim i obszarami ościennymi odbywają się głównie przez tereny niezabudowane. W północnej części terenu objętego planem znajdują się wolne od zabudowy nieużytki, a w części południowej i zachodniej zlokalizowane są ogrody działkowe. Ich obecność w tym rejonie przyczynia się do dyspersji roślin pochodzących z upraw, a ponadto umożliwia bytowanie i odnalezienie czasowego schronienia dla niektórych zwierząt, w tym głównie ptaków, drobnych ssaków i bezkręgowców, przede wszystkim owadów. Omawiane powiązania wykorzystywane są także do rozprzestrzeniania się roślin.

Z przyrodniczego punktu widzenia oraz dla utrzymania komfortu mieszkańców, korzystne będzie zachowanie w miarę możliwości istniejących powierzchni biologicznie czynnych, a zwłaszcza zieleni wysokiej, a także wprowadzenie nowych terenów zieleni i uporządkowanie zaniedbanych nieużytków. Projekt planu przewiduje zachowanie większości terenów zieleni, a także zakłada wprowadzanie nowych.

Do powiązań przyrodniczych obszaru opracowania należą także zalegające w podłożu pokłady węgla kamiennego, należące do obecnie nie eksploatowanego złoża „Saturn”.

Obecnie do głównych antropogenicznych oddziaływań i zagrożeń środowiska przedmiotowego obszaru należą przekształcenia powierzchni ziemi, zmiany wód podziemnych, zanieczyszczenie powietrza, emisja hałasu, promieniowanie niejonizujące i przekształcenia biocenoz.

Na skutek wieloletniej działalności człowieka na omawianym obszarze doszło do znaczących zmian siedlisk przyrodniczych i towarzyszącej im szacie roślinnej i faunie. Naturalna roślinność (zbiorowiska leśne) na przestrzeni lat uległa tutaj degradacji i praktycznie już tu nie występuje. Na przedmiotowym terenie obecnie brak lasów. Znaczące przekształcenie siedlisk i szaty roślinnej pociągnęło za sobą głębokie zmiany w składzie gatunkowym zwierząt i innych grup organizmów. Uproszczeniu uległy zależności ekologiczne na wielu poziomach.

Generalnie w stosunku do istniejącego stanu zagospodarowania, oceniany projekt miejscowego zagospodarowania przestrzennego przewiduje rozwój zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej, usługowo-mieszkaniowej wielorodzinnej, mieszkaniowej wielorodzinno-usługowej, usługowej, usługowo-produkcyjnej, zazwyczaj poprzez zmianę przeznaczeń terenów już zainwestowanych. Przewidziano także zwiększenie powierzchni terenów zieleni, głównie zieleni urządzonej.

Aktualnie w obszarze planu występuje generalnie stałe oddziaływanie istniejącego zagospodarowania na środowisko związane między innymi z emisją zanieczyszczeń atmosferycznych, emisją hałasu do otoczenia, powstawaniem odpadów i ścieków oraz dokonanym, nieodwracalnym przekształceniem powierzchni terenu.

Realizacja ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będzie związana głównie z utrzymaniem i pogłębieniem się oddziaływań już tu występujących.

Oddziaływanie krótkotrwale polegać będzie między innymi na emisji hałasu oraz zanieczyszczeń do powietrza związanych z budową, przebudową bądź rozbiórką obiektów. Oddziaływania te będą miały charakter chwilowy, bo związany z realizacją poszczególnych zadań założonych w planie.

Oddziaływanie trwałe będzie polegało przede wszystkim na przekształceniu powierzchni ziemi spowodowanym na przykład pracami niwelacyjnymi oraz zajęciem terenu przez obiekty kubaturowe czy infrastrukturę komunikacyjną. Wprowadzanie pozaprzrodniczych form zagospodarowania będzie związane z zajęciem powierzchni biologicznie czynnych i usunięciem porastającej jej roślinności. Lokalnie realizacja ustaleń planu może być związana z koniecznością wycinku zieleni wysokiej. Wraz z zajęciem terenów biologicznie czynnych, lokalnie dojdzie do przekształcenia siedlisk faunistycznych.

Działalność gospodarcza na przedmiotowym terenie prowadzona w ramach planowanych jednostek planistycznych będzie związana z emisją zanieczyszczeń atmosferycznych, emisją hałasu do otoczenia, powstawaniem odpadów i ścieków.

Nieuniknione jest to, że opisane wyżej oddziaływania będą się w mniejszym lub większym stopniu kumulować w środowisku. Nakładanie się wpływów pochodzących z poszczególnych terenów spowoduje wzrost tego oddziaływania. Kumulacji podlegać będzie przede wszystkim hałas, a także emitowane zanieczyszczenia atmosferyczne. Kumulacja ta może mieć miejsce w granicach przedmiotowego terenu, jak i na obszarach przyległych. O efekcie kumulacji w skali lokalnej można mówić również w przypadku zajmowania przez zabudowę powierzchni biologicznie czynnych.

Opisane wpływy zarówno na etapie budowy, jak i eksploatacji będą ograniczane zapisami planu, a także przepisami zawartymi w obowiązującym ustawodawstwie dotyczącymi między innymi dopuszczalnych poziomów hałasu i sposobu ograniczenia jego wpływu, a także gospodarki odpadami i gospodarki wodnościekowej.

Problem stanowi utrzymujące się zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego w obrębie przedmiotowego terenu, związane ze wzmożonym ruchem komunikacyjnym oraz tzw. „niską emisją”.

Niekorzystne oddziaływanie na komfort życia mieszkańców może mieć miejsce w przypadku ponadnormatywnego oddziaływania hałasu na tereny chronione akustycznie, pochodzącego ze źródeł komunikacyjnych, a także terenów zabudowy produkcyjnej.

W planie wprowadzono zapisy ograniczające emisję zanieczyszczeń do powietrza oraz emisję hałasu do środowiska. Projekt planu wprowadza nakaz zastosowania pasa zieleni izolacyjnej o szerokości minimum 5 m od strony linii rozgraniczającej tereny zabudowy mieszkaniowej od zabudowy produkcyjno-usługowej. Ponadto przewiduje się wprowadzenie nowych terenów zieleni pomiędzy zabudowę mieszkaniową i drogi. W zdecydowanej większości przypadków utrzymuje się też przeznaczenie istniejących już terenów zieleni.

Wprowadzono również zapisy określające rozwiązania w zakresie gospodarki wodno-ściekowej oraz gospodarki odpadami. Rozwiązania te oraz ich zgodność z aktami prawnymi i ustaleniami dodatkowymi funkcjonującymi w mieście zostały szczegółowo opisane w pozostałej części prognozy.

Do obszarów problemowych na terenie objętym *Miejscowym planem ...* należą obszary zlokalizowane w granicach płytkiej eksploatacji węgla oraz strefy wokół nieczynnych szybów górnictwa węglowego. Na terenach tych istnieje ryzyko powstawania deformacji nieciągłych, a ich przydatność do zabudowy warunkowana jest oceną zagrożenia takich deformacji i możliwością jego likwidacji, a także analizą techniczno-ekonomiczną dotyczącą opłacalności budowy. Alternatywnym rozwiązaniem dla zagospodarowania tych obszarów jest ograniczenie na nich zabudowy lub odstąpienie od takiej formy użytkowania. Niemniej jednak należy podkreślić, że obszary płytkiej eksploatacji zajmują znaczną powierzchnię w granicach opracowania i w znacznej mierze już są zabudowane.

W przypadku konieczności zajęcia obszarów stanowiących siedliska gatunków chronionych, planując prace związane z przekształceniem takich terenów, należałoby uwzględnić biologię tych gatunków, m.in. ich cykle życiowe. W odniesieniu do ptaków korzystne będzie dopasowanie terminów prac ziemnych (w przypadku ptaków gniazdujących na ziemi) bądź wycinki zieleni wysokiej tak, aby wypadły poza okresem lęgowym ptaków. Prace należałoby poprzedzić wizją terenową umożliwiającą zlokalizowanie gniazd oraz budek lęgowych ptaków i ssaków. Ewentualne rosnące na przedmiotowym terenie starsze i dziuplaste drzewa należałoby również skontrolować pod kątem występowania nietoperzy i innych chronionych zwierząt.

Generalnie w obszarze miasta konieczną wycinkę zieleni wysokiej należałoby ograniczyć do potrzebnego minimum. W projekcie miejscowego planu zagospodarowania wprowadzono zapisy chroniące drzewostan.

Ze względu na fakt, iż teren objęty przedstawionym do oceny *Miejscowym planem ...* położony jest w strefie już w znacznym stopniu zabudowanej realizacja rozwiązań alternatywnych jest ograniczona.

Biorąc pod uwagę, iż realizacja ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będzie miała charakter miejscowy, nie będzie ona źródłem transgranicznego oddziaływania na środowisko. Nie prognozuje się również oddziaływań na położone poza przedmiotowym obszarem tereny chronione, w tym obszary Natura 2000.